

۳
افقافشای نامه ترامپ
تهدید به جنگ پیش از مذاکرات۴
کافهاستاد آزاده
عزت‌الله رادمنش درگذشت۷
کوچهحال بد دانش‌آموزان
بررسی مرگ ۴ دانش‌آموز از ابتدای مهر

حمله نمی‌شود

سیدحسین مرعشی:
احتمال حمله به ایران بسیار ضعیف است
زیرا اسرائیل از ما آسیب‌پذیرتر است۲
ایران

سرمقاله

نه شرقی و نه غربی، فقط ملی

نقدی بر مواضع اصولگرایان علیه اعتدال‌گرایان

محمد قوچانی

رئیس کمیته سیاسی
جذب کارگزاران سازندگی ایران

موضع بی‌سابقه و شگفت‌انگیز رئیس مجلس شورای اسلامی علیه رئیس‌جمهور و وزیر خارجه پیشین (تیم روحانی / ظریف) در نوع خود بدیع بلکه بدعت بود:

سابقه ندارد، رئیس مجلس که باید سخنگوی مجلس و نماینده کل ملت ایران باشد از تریبون پارلمان علیه منتخب ملت ایران سخن بگوید؛ به‌خصوص که در دو انتخابات رقبیش باشد و از او باخته باشد. ظاهراً خاطره گازآب‌ر و لوله کردن از ذهن آقای قالیباف خارج نشده است! و گویی هنوز در شرایط مناظره سیاسی به‌سر می‌برند و فکر می‌کنند، رقیب واقعی ایشان روحانی است درحالی که پس از روحانی هم رئیس محترم مجلس در انتخابات ریاست جمهوری ناکام شدند، حتی وقتی علی لاریجانی رد صلاحیت شد، رئیس مجلس نتوانست رئیس‌جمهور شود و از سعید جلیلی هم کمتر رأی آورد. رئیس مجلس البته باید شیخ‌الشوخی باشد و با رئیس فراکسیون حاکم پر مجلس متفاوت باشد. حتی غلامعلی حدادعادل هیچ‌گاه از تریبون پارلمان علیه سیدمحمد خاتمی سخن نگفت و البته وقتی در یک دیدار حاشیه‌ای به رئیس‌جمهور اصلاحات احترام گذاشت با واکنش برخی اصولگرایان تندرو مواجه شد؛ اما هرگز حرمت هیچ رئیس‌جمهوری در مجلس چنین شکسته نشد.

رئیس مجلس یازدهم و دوازدهم به رئیس‌جمهور ادوار یازدهم و دوازدهم نسبت نادرست داده است: حسن روحانی هرگز علیه روسیه حرفی نزده است که هیچ، سعی کرده است تلاش دولت خود در بهبود رابطه متوازن با شرق را یادآور شود؛ و به‌راستی نیز در دوره او بیش از همه ادوار با روسیه رابطه متناسب برقرار شد: مقدمات عضویت ایران در پیمان شانگهای و بریکس فراهم شد، سامانه پدافندی اس ۳۰۰ دریافت شد و دیدارهای منظم و مکرری میان دو رئیس‌جمهور برقرار شد که تعداد آنها بی‌سابقه است. روحانی معتقد بود، ایران برای رابطه خوب با روس و چین باید رابطه‌ای متوازن با غرب داشته باشد و برعکس. به همین علت بلافاصله پس از انعقاد برجام به پوتین گفت این توافق هیچ خللی در روابط با روسیه نخواهد داشت بلکه ایران می‌خواهد با روس‌ها رابطه راهبردی داشته باشد. این در حالی است که در دولت محمود احمدی‌نژاد که مورد حمایت اصولگرایان بود روسیه به همه قطعنامه‌های شورای امنیت علیه پرونده هسته‌ای ایران، رأی مثبت داده بود و در دوره روحانی این روند تغییر کرد.

البته دکتر روحانی بر اساس منطق راهبرد «نه شرقی، نه غربی» با شرق‌گرایی و غرب‌گرایی - هر دو - مخالف است و همواره با اقداماتی مانند حمایت از روسیه در حمله به اوکراین مخالف بوده و هست و قبل از آن نیز از افتادن در دام اختلاف روسیه و اوکراین در اشغال کریمه پرهیز کرده بود یا با ورود روسیه به خلیج فارس برای تحقق رویای پتر برای دستیابی روس‌ها به آب‌های گرم مخالفت کرده بود.

دولت سیزدهم اما در ماجرای اوکراین از روسیه حمایت کرد و دشمنی اروپا را به جان ایران انداخت و این به سنگ بنای دومینوی اسنپ یک بدل شد. ورود آن دولت به معرکه اوکراین چندان ناروا بود که رهبری در یک سخنرانی عمومی با محکومیت هرگونه جنگ و تجاوز، مرز جمهوری اسلامی با روسیه را نشان دادند و البته درباره بازی آمریکا در اوکراین هم هشدار دادند تا راهبرد مستقل جمهوری اسلامی با وجود خطای دولت وقت پایرجا بماند.

ادامه در صفحه ۶

تخیلات، مانع توسعه شد

سیدمحمد خاتمی، رئیس‌جمهور اسبق با مقایسه ایران و ترکیه می‌گوید:

آن کشور بدون حتی یک قطره نفت، با اتکا به گردشگری و صنعت توانست از ما جلو بزند
اما ما دنبال تخیلات دیگری رفتیم که نه به آنها رسیدیم و نه به توسعه

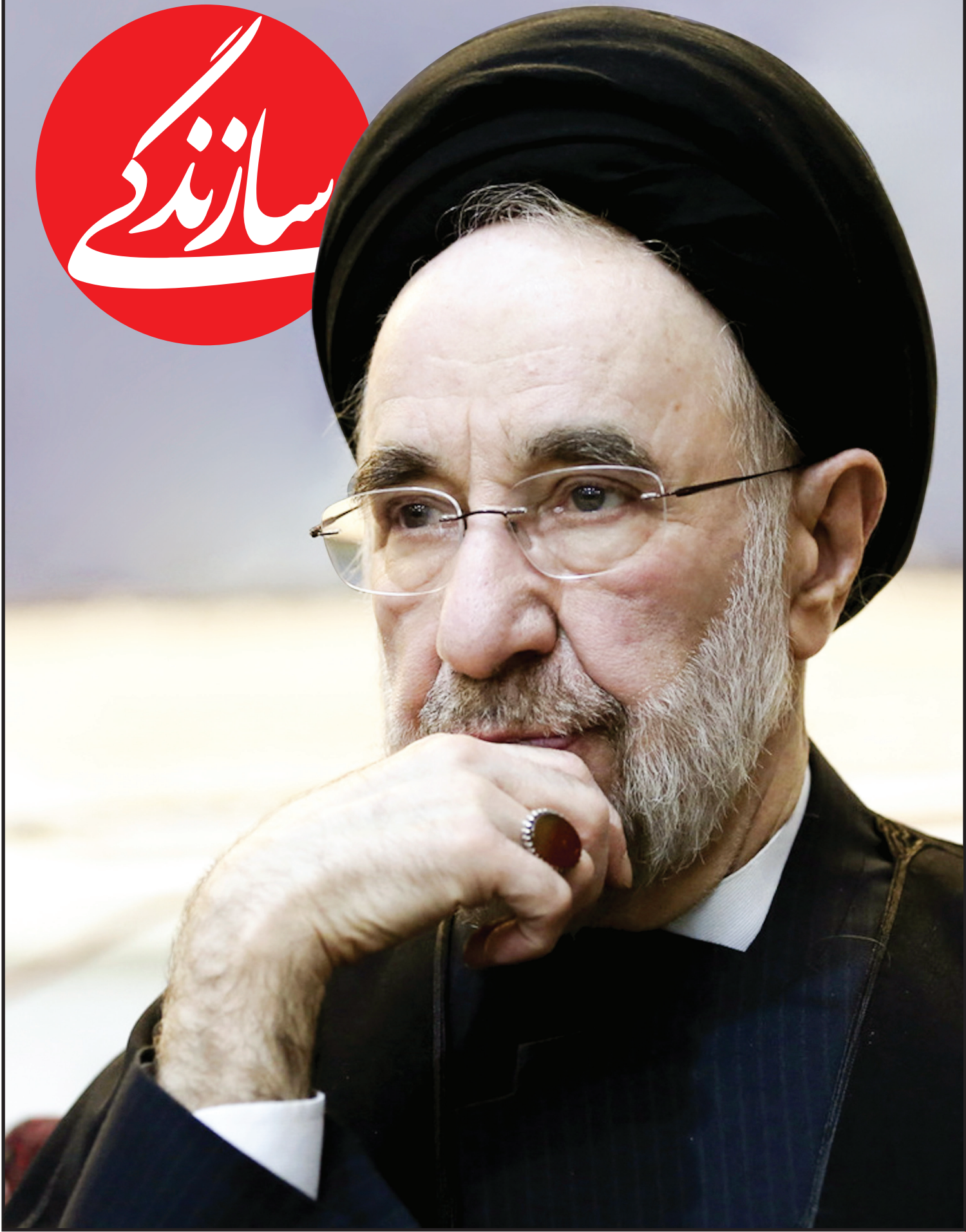
بهره‌برداری کرد. رئیس دولت اصلاحات در بخشی از سخنان خود به مقایسه توسعه ایران با ترکیه پرداخت و گفت: زمانی گفتم که ما نمی‌دانیم، نفت نعمت است یا نعمت؟! نمی‌خواهم بگویم ترکیه برای ما الگوست؛ اما ترکیه یک قطره نفت ندارد اما امروز با گردشگری و صنعت توانسته است از ما بسیار جلوتر برود.

ادامه در صفحه ۲

داشتند همه کنار همدیگر مقابل تجاوز ایستادند و همه از ایران سخن گفتند و نظام جمهوری اسلامی هم گفت «ای ایران» را بگویند. البته ای ایران گفتن کافی نیست بلکه باید نسبت به ایران اهتمام عملی داشت. من از اسلامی سخن می‌گویم که برای ایران احترام قائل است و در ایرانی، استعداد بزرگی را کشف کرد؛ و نیز از ایرانی سخن می‌گویم که از این گشایش اسلام

قطره نفت و با اتکا به گردشگری و صنعت توانسته است از ما بسیار جلوتر برود. اما ما دنبال تخیلات دیگری رفتیم که نه به آنها رسیدیم و نه به توسعه. ما هم از تمام اهداف سند چشم‌انداز ۲۰ ساله و هم از کشورهای دیگر منطقه عقب افتاده‌ایم. خاتمی در این بازدید با اشاره به جنگ اخیر گفت: شما در جنگ ۱۲ روزه دیدید تمام اختلافات کنار رفت و کسانی که حتی به دولت اعتراض

گروه سیاسی: سیدمحمد خاتمی، رئیس دولت اصلاحات در جریان سفر خود به استان یزد و بازدید از باغ دولت‌آباد با اشاره به جنگ اخیر و اتحاد ملی شکل‌گرفته در آن تأکید کرد که «ای ایران» گفتن کافی نیست بلکه باید نسبت به ایران «اهتمام عملی» داشت. وی با مقایسه وضعیت توسعه ایران و ترکیه و رقم درآمد دو کشور از تورسم، گفت: امروز ترکیه بدون حتی یک

عکس: خدابخش مالیر

ادامه تیتریک

تخیلات، مانع توسعه شد

ما نفت داشتیم و او نداشت اما درآمد او از توریسم از کل درآمد نفتی ما بیشتر است. در حالی که ما قدمت تاریخی بیشتری داریم و بهترین پتانسیل برای تقویت توریسم را داریم. زمینه و سرمایه میراث فرهنگی ما می‌تواند ما را از درآمد نفت بی‌نیاز کند تا نفت را تبدیل به ارزش افزوده کنیم و برای نسل‌های بعدی هم حفظ کنیم. وی ادامه داد: فارغ از سرمایه‌گذاری کشورهای حاشیه خلیج فارس در زمینه علم و تکنولوژی، رقم درآمد ما از توریسم را با آنها مقایسه کنید. اما ما دنبال تخیلات دیگری رفتیم که نه به آنها رسیدیم و نه توسعه. ما هم از تمام اهداف سند چشم‌انداز ۲۰ ساله عقب ماندیم و از کشورهای دیگر منطقه عقب افتاده‌ایم. توسعه ما فقط در بخش نظامی و آن هم به برکت موشک‌هایمان بوده که در نتیجه در بخش نظامی دارای رتبه سوم در منطقه هستیم اما در سایر شاخص‌ها رتبه پایین داریم. رئیس دولت اصلاحات یادآور شد: در پایان دولت اصلاحات در جلسه کارگزاران نظام با رهبری گفتم که ما با توجه به تمام شاخص‌های اقتصادی در مرحله «تیک‌آف» هستیم تا به تمام اهداف چشم‌انداز ۲۰ ساله برسیم. تمام اعداد و ارقام مربوط به آن دوره وجود دارد. در آن دوره رشد متوسط ۵ درصد را در طول برنامه سوم تجربه کردیم و حتی یک سال به رشد ۸ درصدی رسیدیم. ارز را تک‌نرخ‌ی تحویل دادیم و صنعت نیز رشد ۱۲ درصدی را تجربه کرد؛ اما پرسش اینجاست که چرا با وجود آن زمینه موجود به اهدافمان نرسیدیم و عقب‌گرد کردیم؟! خاتمی با اشاره به جنبه نوستالژیک شهر یزد برای خود به مسائل و مشکلات این استان و کشور پرداخت و گفت: روزگاری سخن از کم‌آبی یزد بود اما امروز مشخص شده که اساسا کل ایران در اقلیم نیمه‌خشک دنیا قرار دارد و نیز با تحولاتی که در فضای زیست بشری ایجاد شده و الزاماتی که دنیای مدرن ایجاد کرده و نقش روزافزون صنعت و تکنولوژی، این مشکل بیشتر شده است؛ تا جایی که حتی این ایده مطرح شده که جنگ جهانی سوم بر سر آب خواهد بود. طبعاً این مشکلات به دلیل قرار گرفتن در اقلیم نیمه‌خشک در مناطقی چون یزد به دلایلی همچون از بین رفتن منابع زیرزمینی، کاهش نزولات آسمانی، گسترش شهرها و... به شکل فاجعه‌باری بروز یافته است. وی با اشاره به جایگاه یزد در ایران باستان، گفت: یزد منطقه‌ای است که اگر مسکونی نبود، عمده پهنه ایران کویری بود و ساکنان این منطقه به خاطر ابداعاتی همچون قنات توانسته‌اند در جایی که زندگی وجود ندارد، ایجاد زندگی کنند. وجود این زندگی و جلوگیری از تبدیل بخش عمده ایران به کویر چقدر ارزش دارد؟! همچنین ما جزو معدود کشورهای پر قدمت جهان هستیم که از قبل اسلام نیز دارای تمدنی وسیع بوده است. پس از اسلام نیز بزرگ‌ترین سهم در ایجاد تمدن اسلامی را ایران داشت. البته سهم کشورهای دیگر را کم نمی‌کنم اما حتی صرف و نحو عربی را ایرانیان ایجاد کردند. بزرگ‌ترین فقهای اهل تسنن، ایرانی هستند و فلسفه اسلامی درون ایران تأسیس می‌شود و حتی عرفان اسلامی نیز متأثر از ایران است که یکی از کانون‌های مهم این تمدن ایرانی – اسلامی نیز یزد است. خاتمی با اشاره به سابقه دین زرتشتی در ایران و مهاجرت بخشی از آنان به هند، یادآور شد: باقی‌مانده پیروان این دین نیز در یزد و کرمان زندگی می‌کنند. یعنی در یزد که به آن «دارالعباده» گفته می‌شود، ما با زرتشتیان به‌رغم برخی محدودیت‌ها، همزیستی مسالمت‌آمیز برابر داشته‌ایم. همچنین اگر ما از تلاش برای تحمیل اشرافیت به ایران توسط اعراب صدر اسلام سخن می‌گوییم، این مناطقی مرکزی چون یزد و کرمان بودند که جلوی این تحمیل را گرفتند و اصالت ایرانی را حفظ کردند. رئیس دولت اصلاحات در ادامه سخنان خود گفت: ما اگر به یزد توجه می‌کنیم به خاطر تعصب منطقه‌ای نیست بلکه به خاطر کانون ایجاد شگفت‌انگیز زندگی و شکوفایی در یک منطقه کویری است. مردم یزد همواره به مناطق مختلف ایران مهاجرت کرده‌اند و با حفظ هویت خود در آنجا نیز ایجاد زندگی کرده‌اند؛ اما اینکه دلیل این مهاجرت غیرقابل سکونت شدن یزد باشد، باعث می‌شود اصل زندگی که در قرون و اعصار متمادی شکل گرفته از بین برود. امروز نه تنها نیروهای تحصیلکرده یزد در حال مهاجرت هستند بلکه حتی در کارهای ساده نیز نیازمند نیروی کار غیر یزدی هستیم. خاتمی افزود: قرن‌ها تلاش برای ایجاد زندگی در یک منطقه لهر‌زخ بسا این مهاجرت‌ها دچار آسیب می‌شود و مهم‌تر از آن، تهدید هویت ایرانی‌ای را در پی خواهد داشت که در این منطقه شکل گرفته است که باید فکری به حال آن شود. او تأکید کرد: در کنار مشکل آب و رشد نامتناسب صنعت باید به توریسم و میراث فرهنگی اهتمام داشت. در آن صورت می‌توان ظرف چند سال با حمایت و سرمایه‌گذاری خوب، آن را به‌عنوان نمونه‌ای از امکان توسعه متکی به توریسم به کل کشور معرفی کرد.

حمله نمی‌شود

سیدحسین مرعشی، دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی ایران می‌گوید: احتمال حمله به ایران بسیار ضعیف است. زیرا اسرائیل از ما آسیب‌پذیرتر است

گروه سیاسی: سیدحسین مرعشی، دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی ایران در گفت‌وگویی مفصل با خبرگزاری فارس، از یک‌سو بر تداوم حمایت مشروط از دولت تأکید دارد و از سوی دیگر، راه برون‌رفت ایران از بن‌بست‌های اقتصادی را در «گفت‌وگوهای راهبردی و بلندمدت با آمریکا» می‌بیند؛ گفت‌وگویی که به تعبیر او، می‌تواند جایگزین سیاست‌های مقطعی و پرهزین‌ه شود.

فهرست مشترک در انتخابات شورای شهر

مرعشی در آغاز گفت‌وگو تأکید کرد که همکاری انتخاباتی میان اصلاح‌طلبان همچنان ادامه دارد و راهبرد اصلی کارگزاران، حضور فعال در انتخابات پیش‌رو است: «ما همیشه قائل به مشارکت بوده‌ایم و تلاش می‌کنیم از حداقل‌ها برای تأثیرگذاری حداکثری استفاده کنیم».

دبیرکل کارگزاران، محور برنامه‌های انتخاباتی حزب خود را انتخابات شورای شهر تهران دانسته و از محسن هاشمی به‌عنوان محور این فعالیت‌ها یاد کرد؛ فردی که به تعبیر او «تجربه مدیریتی قابل توجهی در حوزه شهری و مترو دارد» و می‌تواند، نماد کارآمدی جریان اصلاح‌طلب در مدیریت شهری باشد. به گفته مرعشی، کارگروه‌های تخصصی در جبهه اصلاحات تشکیل شده و احتمال ارائه فهرست مشترک برای شورای شهر زیاد است.

مرعشی در ادامه با صراحت گفت که حزب کارگزاران سهمی در دولت دکتر پزشکیان ندارد. هرچند نام‌هایی مانند همتی، جهانگیری و خود او در فهرست‌های اولیه مطرح بوده‌اند اما در نهایت هیچ‌کدام به دولت راه نیافتند. او گفت: «در دولت فعلی فقط آقای همتی گزینه ما بود که مجلس به اشتباه حذفش کرد. او شایسته‌ترین فرد درک‌کننده اقتصاد بود». با وجود این کنار ماندن، مرعشی از موضع حمایتی نسبت به دولت پزشکیان سخن می‌گوید، اما حمایتی مشروط: «ما حامی دولت هستیم اما توصیه‌مان این است که با توجه به شرایط خاص کشور، دولت باید اقدامات جدی و قاطع‌تری انجام دهد».

از تاکتیک تا راهبرد

مرعشی در پاسخ به پرسشی درباره وضعیت کنونی کشور و تعامل با غرب گفت که ایران در مرحله‌ای تازه از روابط خارجی خود قرار گرفته است و تجربه اخیر مذاکرات نیویورک نشان داد که غربی‌ها تمایلی به گفت‌وگو سازنده ندارند. به گفته او «آخرین تلاش ما برای گفت‌وگو با غرب در نیویورک بود اما طرف‌های غربی همه راه‌های گفت‌وگو مسالمت‌آمیز را بستند». او تأکید کرد در چنین شرایطی، ایران باید پیش از هر زمان دیگری بر توان داخلی و مردم تکیه کند: «مردم زمانی می‌توانند از نظام و کشور دفاع کنند که توان اداره زندگی خود را داشته باشند. امروز با دوگانه‌ای رویه‌رو هستیم؛ از یک سو مردم باید کشور را حفظ کنند و از سوی دیگر از فشار اقتصادی در رنج‌اند. این وضعیت ایجاب می‌کند، دولت با جسارت بیشتری به حل مشکلات مردم بپردازد».

مرعشی همچنین از لزوم «خانه‌تکانی مدیریتی و سیاستی» سخن گفت و افزود که دولت پزشکیان باید مقتدرتر و فعال‌تر عمل کند: «هر کس امروز در دولت است باید کلاهش را محکم بچسبید که باد نبرد! شرایط کشور به مدیریتی قاطع و جسور نیاز دارد».

دبیرکل کارگزاران با اشاره به پرهزینه‌مناقشات کوتاه‌مدت با غرب، بر ضرورت تغییر رویکرد ایران تأکید کرد و گفت که تهران و واشنگتن می‌توانند در قالب یک همکاری راهبردی درازمدت و منافع مشترک خود را در خاورمیانه دنبال کنند. او با اشاره به نمونه تاریخی روابط چین و آمریکا گفت: «اگر ما و آمریکا به جای پرداختن به مسائل تاکتیکی جاری وارد فاز گفت‌وگوهای راهبردی شویم و نشان دهیم ایران تحت تأثیر هیچ کشوری عمل نمی‌کند، می‌توانیم همکاری بلندمدتی را شکل دهیم؛ همان‌طور که چین بدون از دست دادن ارزش‌های خود، در تعامل راهبردی با آمریکا مسیر توسعه را پیمود». مرعشی یادآور شد که ایران و آمریکا در بسیاری از مسائل منطقه‌ای، از عراق و افغانستان گرفته تا یمن و لبنان، منافع مشترکی دارند و صلح و ثبات در خاورمیانه بدون حضور فعال ایران ممکن نیست. او در این باره گفت: «آمریکا اگر واقع‌بینانه نگاه کند، درمی‌یابد که بدون ایران نمی‌تواند، نظم پایداری در منطقه ایجاد کند. ایران قدرتی تاریخی، تمدنی و ژئوپلیتیک است و صلح در خاورمیانه بدون حضور ایران شکل نخواهد گرفت». او در عین حال تصریح کرد که ایران هیچ‌گاه از اصول خود عدول نخواهد کرد: «استقلال، تمامیت ارضی، امنیت و حقوق هسته‌ای ایران غیرقابل مذاکره است؛ اما می‌توان از دل گفت‌وگوهای راهبردی به درک متقابل رسید».

توسعه در گرو تغییر رویکرد

بخش مهمی از گفت‌وگوی مرعشی به مسائل اقتصادی اختصاص داشت. او با اشاره به ظرفیت عظیم ایران برای سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی گفت: «ایران حدود ۲۵۰۰ میلیارد دلار ظرفیت سرمایه‌گذاری بالفعل دارد. ۵۰۰ میلیارد دلار آن مربوط به نفت و گاز است، هزار میلیارد دلار به زیرساخت‌ها و هزار میلیارد دلار به توسعه صنعتی اختصاص دارد». به گفته مرعشی، توسعه زیرساخت‌هایی مانند راه‌آهن، بنادر، شبکه برق و کریدورهای ترانزیتی می‌تواند، ایران را به مرکز ثقل اقتصادی منطقه تبدیل کند. او در عین حال تأکید کرد که تحقق این اهداف بدون عادی‌سازی روابط اقتصادی با جهان ممکن نیست: «نمی‌توان کشور را با تحریم اداره کرد. نمی‌توان اقتصاد را برای مدت طولانی گروگان مسائل هسته‌ای نگه داشت. اقتصاد باید محور سیاست‌گذاری‌ها باشد».

در بخش دیگری از گفت‌وگو، مرعشی ضمن نقد سیاست «نگاه به شرق» بر ضرورت درک درست از تجربه چین تأکید کرد: «دوستانی که نگاهشان از غرب به شرق معطوف شده باید بدانند شرق فقط روسیه نیست؛ باید به چین نگاه کرد. چین ارزش‌های خود را از دست نداد اما مسیر توسعه را از همکاری بلندمدت با آمریکا آغاز کرد». او افزود که رابطه با چین نباید صرفاً در حد فروش نفت و خرید کالا باقی بماند: «باید بفهمیم چین چگونه توانست از تولید ناخالص داخلی ۲۰۰ دلاری به بیش از ۱۱ هزار دلار برسد. حزب کمونیست همچنان حاکم است اما اقتصاد را جدی گرفت. ما هم باید از این مدل یاد بگیریم». در ادامه، مرعشی عملکرد اقتصادی جمهوری اسلامی را با نگاهی آماری نقد کرد: «متوسط رشد اقتصادی کشور در ۴۵ سال گذشته زیر ۲ درصد بوده در حالی که ظرفیت رشد حداقل ۸ درصدی وجود دارد». او در مقایسه‌ای انتقادی گفت که عربستان سعودی اکنون با دو برابر حجم اقتصاد ایران، سهمی حدود ۱۱ میلیون بشکه تولید روزانه نفت دارد، در حالی که ایران با وجود ذخایر بیشتر، تنها ۳/۵ میلیون بشکه تولید می‌کند: «این سطح از عقب‌ماندگی قابل انکار نیست. وقتی ترکیه تقریباً دو برابر ما رشد کرده، امارات ۳۰ درصد بزرگ‌تر شده و کشورهایی که زمانی اقتصادشان بسیار ضعیف‌تر از ما بود حالا جلو افتاده‌اند باید بپذیریم که جبران این عقب‌ماندگی کار ساده‌ای نیست و توأم با سختی و زمان بسیار است. اما «امکان‌پذیر نیست» نباید به‌صورت قطعی گفته شود؛ نیازمند سیاست‌گذاری درست، ثبات و مدیریت جهادی است». او تأکید کرد که اگر مسیر سیاست خارجی و داخلی کشور بر مدار توسعه، تعامل و ثبات قرار گیرد، ایران می‌تواند بار دیگر به جایگاه شایسته خود در منطقه بازگردد. در غیر این صورت، عقب‌ماندگی مزمن اقتصادی و بن‌بست‌های دیپلماتیک ادامه خواهد یافت.

مرعشی با اشاره به تجربه برجام نیز گفت که «در دوره اجرای آن رشد اقتصادی کشور تا ۹ درصد هم رسید اما با بازگشت تحریم‌ها دوباره سقوط کرد». او نتیجه گرفت که ثبات اقتصادی بدون ثبات در سیاست خارجی ممکن نیست و کشور به یک نقشه راه اقتصادی پایدار نیاز دارد و تأکید کرد که استمرار این وضعیت «نه با منافع ملی سازگار است و نه با اهداف انقلاب».

جای خالی هاشمی و ضرورت عقلانیت در سیاست

در ادامه گفت‌وگو، مرعشی به نقش مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی در سیاست و مدیریت کشور پرداخت و او را «ستون عبور کشور از بحران‌های دهه ۶۰» خواند: «آقای هاشمی را باید در گذر زمان و نسبت با هر دوره دید. او در دهه ۶۰، در دهه ۷۰، دهه ۸۰ و دهه ۹۰ نقش‌های متفاوت و متناسب

با شرایط زمانه ایفا کرد. در دهه ۶۰ که کشور درگیر فجاج بزرگ بود؛ از جمله شهادت بسیاری از رجال انقلاب، مسائل امنیتی و جنگ تحمیلی آقای هاشمی نقش کلیدی و تقریباً بی‌بدیلی در حفظ تداوم امور کشور داشت. وقتی رهبران و مسئولانی آسیب می‌دیدند، او در میانه میدان می‌ایستاد و تلاش می‌کرد، دولت و نهادها را اداره کند؛ آن ایام، مدیریت بحران ملی بود. در دهه ۷۰ ایشان نقش به سرانجام رساندن پایان جنگ و بازسازی کشور را داشت؛ در دهه ۸۰ تلاش کرد، ساختارهای اقتصادی و روابط بین‌الملل را سامان دهد؛ و در دهه ۹۰ نیز همچنان یکی از چهره‌های اثرگذار عرصه سیاست بود».

مرعشی با لحنی انتقادی از شرایط کنونی تصمیم‌گیری در کشور گفت: «امروز فضای سیاسی ایران به سمتی رفته که تصمیم‌گیری در جمهوری اسلامی دیگر نظام جمعی نیست بلکه تصمیمات به شکل فردی اتخاذ می‌شوند. شرایط فعلی طوری است که رهبری هم به لحاظ تجربه، هم جایگاه قانونی، هم شخصیت و هم سطح اجتماعی – سیاسی، فاصله‌ای قابل توجه با سایرین دارد و فضای رشد برای بقیه فراهم نبوده است. به همین دلیل، رهبری نیازی نمی‌بیند که با دیگران در قالب نظام جمع مشورت کند».

مرعشی در توصیف آخرین دیدارهایش با آیت‌الله هاشمی گفت: «آخرین دیدار ما حدود یک ماه‌ومیم پیش از رحلت‌شان بود. در آن مقطع راجع به انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۳۹۶ گفت‌وگو می‌کردیم؛ ایشان در آن زمان نظر داشت که باید از آقای روحانی در دور دوم حمایت شود. من از ایشان خواستم که با مقام معظم رهبری گفت‌وگو کنند و درباره انتقال مسئولیت‌ها و آینده کشور صحبت کنند. دغدغه من این بود که آن نیروی محوری و گفت‌وگویی که ایشان می‌توانست برقرار کند، در انتقال و استحکام نهادها و انسجام قدرت مفید باشد. آقای هاشمی جمله‌ای گفت که خیلی دردناک بود: «الان دسترسی خیلی زیاد نیست و اگر امروز هم من تقاضای وقت کنم ۳ ماه بعد وقت می‌دهند». او افزود: «دیگر درباره مسائل اصلی کشور حرفی نمی‌زدیم. موضوعات گفت‌وگو، شخصی و روزمره شده بود. وقتی فردی در آن سطح دیگر امکان گفت‌وگو درباره آینده کشور ندارد، یعنی نظام تصمیم‌سازی به بن‌بست مشورت رسیده است».

مرعشی در تحلیل احتمال درگیری دوباره میان ایران و اسرائیل تأکید کرد که در شرایط کنونی احتمال عملیات نظامی از سوی اسرائیل علیه ایران بسیار پایین است زیرا به گفته او «اسرائیل بیشتر از ما ضربه‌پذیر است». او با اشاره به وسعت و عمق استراتژیک ایران در مقایسه با محدودیت جغرافیایی و جمعیتی اسرائیل افزود که تل‌آویو معمولاً به حملات غافلگیرانه و کوتاه‌مدت بسنده می‌کند و از ورود به جنگ‌های فرسایشی پرهیز دارد چراکه چنین درگیری‌هایی پرایش زیان‌بار است. او در عین حال هشدار داد که تهدید اصلی علیه ایران در مقطع فعلی نه نظامی بلکه اقتصادی است و بر ضرورت حفظ انسجام داخلی و اقدام جسورانه دولت برای کاهش فشارهای معیشتی مردم تأکید کرد.

دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی در پاسخ به پرسشی درباره رویکرد حزب متبوعش نسبت به ترکیب شورای شهر تهران گفت که نگاه آنها مبتنی بر تخصص‌گرایی است. او توضیح داد که پیشنهادشان برای انتخابات آینده، تهیه فهرستی ۲۱ نفره بر پایه تخصص‌های مورد نیاز شهر است تا ترکیبی متوازن از معماران و شهرسازان، حقوق‌دانان، فعالان فرهنگی و کارشناسان محیط زیست شکل گیرد. مرعشی تأکید کرد که اعضای شورا باید در حوزه کاری خود سرآمد و دارای تجربه باشند و افزود: «ما این نگاه تخصصی را برای اداره بهتر تهران ضروری می‌دانیم».

افشای نامه ترامپ

مجید تخت‌روانچی خبر داد که ترامپ پیش از مذاکرات ایران را به جنگ تهدید کرده بود

ابوالفضل خدایی

گروه بین‌الملل

مذاکرات، آمریکا با رفتار دوگانه و به اصطلاح «یکی به نعل و یکی به میخ» تلاش کرد با زبان نرم و وعده‌های همکاری ایران را تحت فشار قرار دهد اما همزمان شروطی نظیر «غنی‌سازی صفر» را مطرح می‌کرد. وقتی ایران این خواسته‌ها را نپذیرفت، طرف آمریکایی نتیجه گرفت که از طریق مذاکره نمی‌تواند به اهداف خود برسد و به سمت استفاده از زور رفت.

معاون وزیر خارجه تأکید کرد که ایران همواره به دیپلماسی معتقد بوده اما دیپلماسی که به معنای گفت‌وگو میان طرف‌های برابر باشد نه تحمیل نظر یک طرف بر دیگری. از نگاه ایران تا زمانی که دو طرف متوجه این اصل باشند، زمینه‌ای برای جنگ وجود ندارد. اما وقتی یکی از طرف‌ها بخواهد با تهدید و تطمیع خواسته‌های نامشروع خود را تحمیل کند، مسیر بحران شکل می‌گیرد. یکی از دلایل وقوع جنگ همین ناتوانی آمریکا در دستیابی به اهداف خود از طریق گفت‌وگو بود. وی در بخش دیگری از صحبت‌های خود به این سؤال پرداخت که آیا تصمیم برای جنگ از ابتدا اتخاذ شده بود یا آمریکا در میانه راه به این نتیجه رسید. همچنین نقش رژیم صهیونیستی در تشدید فضای تنش مطرح شد؛ اینکه آیا این رژیم از ابتدا مخالف گفت‌وگو بود یا تقسیم کاری میان واشنگتن

مجید تخت‌روانچی، معاون سیاسی وزیر خارجه دوشنبه ۵ آبان در چهارمین «همایش بین‌المللی مطالعات ایران معاصر» در تحلیل چرایی آغاز جنگ ۱۲ روزه گفت: نمی‌توان یک سناریوی قطعی و واحد ارائه داد؛ زیرا هم از نظر علمی و هم تاریخی چنین قطعیتی درست نیست. او توضیح داد که پس از روی کار آمدن دولت ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا از طریق نامه‌ای به مقام معظم رهبری، پیام‌هایی ارسال کرد و مذاکراتی را پیشنهاد داد که در صورت بی‌نتیجه ماندن به جنگ منتهی شود. در پاسخ ایران نیز مذاکرات غیرمستقیم پذیرفته شد اما آمریکا خواستار گفت‌وگوی مستقیم بود که ایران بنا به دلایلی آن را نپذیرفت. وی افزود: آمریکا پیام‌های خود را از طریق امارات منتقل می‌کرد اما ایران از مسیر عمان پاسخ می‌داد. مذاکرات آغاز شد و ۵ دور ادامه یافت اما تنها دو روز مانده به دور ششم جنگ آغاز شد؛ موضوعی که حتی برای افکار عمومی جهانی و رسانه‌های آمریکایی نیز غیرمنتظره بود. در جریان این

آمریکای لاتین

صدای طبل جنگ

ترامپ درباره ونزوئلا تصمیم می‌گیرد

گروه بین‌الملل: با افزایش تنش‌ها میان ایالات متحده و ونزوئلا، منطقه کارائیب بار دیگر به نقطه‌ای حساس در رقابت‌های ژئوپلیتیک تبدیل شده است؛ جایی که حضور ناوها، تهدیدهای کلامی و ادعاهای متقابل، نگرانی‌ها درباره احتمال آغاز یک رویارویی نظامی جدید را افزایش داده است. روز یکشنبه ۲۶ اکتبر، دولت‌های ترینیداد و توباگو و ایالات متحده اعلام کردند که ناوشکن بزرگ «یو.اس.اس. گروولی» در پایتخت ترینیداد پهلو گرفته و قرار است تا چند روز در این کشور بماند تا تمرینات نظامی مشترک انجام شود. این اتفاق همزمان با نزدیک شدن ناو هواپیمابر «یو.اس.اس. جرالده آر. فورد» به سواحل ونزوئلا روی داده است و همین هم‌زمانی باعث شده، دولت کاراکاس آن را اقدامی «محاسبه شده و خصمانه» از سوی واشنگتن بداند.

دولت ونزوئلا با انتشار بیانیه‌ای شدیدالحن نسبت به حضور نیروهای نظامی آمریکایی در نزدیکی آب‌های سرزمینی خود هشدار داد و تأکید کرد که انجام چنین تمریناتی در کشور همسایه، تهدیدی واقعی برای امنیت منطقه است. نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا نیز در سخنانی اعلام کرد که ایالات متحده در حال زمینه‌سازی برای «جنگ همیشگی جدیدی» است و هدف نهایی واشنگتن، ایجاد یک «درگیری نظامی تمام‌عیار» با دولت مشروع ونزوئلاست. به گفته او آمریکا تلاش دارد با ابزار نظامی، ساختار سیاسی داخلی ونزوئلا را تغییر دهد و حکومت را تحت فشار برای سقوط قرار دهد. از سوی دیگر، طارق ویلیام صعب، دادستان کل ونزوئلا و یکی از نزدیکان مادورو، تأکید کرده است که «هیچ تردیدی وجود ندارد» که دولت آمریکا قصد سرنگونی حکومت ونزوئلا را دارد. او گفت که ترامپ می‌خواهد، کشورش را به «مستعمره‌ای تحت کنترل واشنگتن» تبدیل کند. این اتهامات در حالی مطرح می‌شود که کاخ سفید مادورو را متهم کرده است که رهبر شبکه‌ای سازمان‌یافته از قاچاقچیان مواد مخدر است. مقامات ارشد دولت ترامپ بارها ادعا کرده‌اند که ونزوئلا یکی از مسیرهای اصلی انتقال فتانیل و سایر مواد مخدر به آمریکاست. اما داده‌های نهادهای نظارتی و تحقیقات مستقل نشان می‌دهد که تولید مواد مخدر در ونزوئلا بسیار ناچیز است و مسیرهای اصلی انتقال مواد به آمریکا عمدتاً از مکزیک، اقیانوس آرام و برخی کشورهای آسیایی می‌گذرد.

با وجود این، دولت ترامپ گروه‌هایی که ادعا دارد تحت مدیریت مادورو فعالیت می‌کنند «جنگجویان غیرقانونی» نامیده و اعلام کرده که استفاده از نیروی نظامی برای مقابله با آنها مجاز است؛ اقدامی که از نظر برخی کارشناسان حقوقی، می‌تواند، راه را برای حملات بدون حکم قضایی و بدون بررسی

و تل‌آویو صورت گرفته بود. او توضیح داد که پاسخ قطعی به این پرسش‌ها آسان نیست و تنها می‌توان حدس‌هایی مطرح کرد. روانچی تأکید کرد که خواسته اصلی آمریکا تعطیلی کامل برنامه هسته‌ای ایران بود؛ خواسته‌ای که تهران آن را نامشروع می‌دانست. ایران سرمایه‌گذاری علمی و راهبردی گسترده‌ای در حوزه هسته‌ای انجام داده و بنابراین کنار گذاشتن آن تنها به اهمیت حیاتی داشته و دارد؛ بنابراین کنار گذاشتن آن تنها به دلیل فشار یا خواست طرف مقابل منطقی و قابل قبول نبود. او بیان کرد: مهم نیست طرف مقابل آمریکا باشد یا کشور دیگری؛ اصل آن است که ایران نمی‌تواند، منافع علمی و راهبردی خود را فدای فشار دیگران کند. وی خاطرنشان کرد که ایران نشان داد، اهل گفت‌وگوست و تلاش کرد از ایجاد بحران در شورای

امنیت جلوگیری کند اما طرف مقابل چنین اراده‌ای نداشت. او گفت: موضوع هسته‌ای باید نتیجه یک گفت‌وگوی تعاملی باشد که در آن هر دو طرف احساس کنند، بهره‌ای می‌برند. اگر شرایط برای مذاکره فراهم شود، ایران آماده گفت‌وگوست و اگر فراهم نشود، پایان دنیا نیست. در پایان و در پاسخ به پرسشی درباره چرایی عدم مذاکره مستقیم با آمریکا، او بیان کرد که هرچند مذاکره مستقیم از نظر فنی می‌تواند، روند گفت‌وگو را سریع‌تر و شفاف‌تر پیش ببرد اما در شرایط پس از جنگ، طرف آمریکایی با ذهنیت دیکنه کردن خواسته‌های خود وارد مذاکره مستقیم می‌شود و حتی آن را ابزاری برای تهدید قلمداد می‌کند. بنابراین ایران با توجه به تجربه و شرایط سیاسی، مسیر مذاکرات غیرمستقیم را مناسب‌تر دانسته است.

آمریکای جنوبی

پیروزی لیبرالیسم

حزب خاویر میلی
در انتخابات آرژانتین پیروز شد

حزب «آزادی به پیش» (لا لیبرتاد آوانزا) به رهبری خاویر میلی، رئیس‌جمهوری راست‌گرای آرژانتین، روز یکشنبه ۲۶ اکتبر در انتخابات میان‌دوره‌ای بیش از ۴۰ درصد آرا در مجلس نمایندگان را به دست آورد. میلی پس از پیروزی چشمگیر حزبش در انتخابات پارلمانی، وعده داد که سیاست‌های اقتصادی خود را با شدت بیشتری پیگیری کند. وی طی سخنرانی در بوتوس‌آیرس گفت: «مردم آرژانتین نشان دادند که نمی‌خواهند به مدل شکست‌خورده بازگردند». میلی همچنین از فرمانداران استان‌ها خواست تا برای همکاری با دولت مرکزی اقدام کنند. این انتخابات که نیمی از کرسی‌های مجلس نمایندگان (۱۲۷ کرسی) و یک‌سوم کرسی‌های سنا (۲۴ کرسی) را در بر می‌گرفت، نخستین آزمون ملی حمایت عمومی از میلی از زمان پیروزی‌اش در انتخابات ریاست‌جمهوری دو سال پیش بود. بر اساس شمارش بیش از ۹۰ درصد آرا، حزب «آزادی به پیش» ۴۰.۸۴ درصد آرا را کسب کرد، در حالی که ائتلاف مخالف «پرونیست» با ۳۱.۶۴ درصد در رتبه دوم قرار گرفت. این نتایج موقعیت حزب حاکم را برای دستیابی به حداقل یک‌سوم کرسی‌ها در مجلس تقویت می‌کند و در نتیجه، حد نصاب لازم را به میلی برای دفاع از وتوی ریاست‌جمهوری علیه قطعنامه‌های پارلمانی می‌دهد. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده و متحد سیاسی میلی، این پیروزی را «قاطع» توصیف کرد و تبریک گفت. ترامپ پیش‌تر تهدید کرده بود که در صورت شکست میلی، بسته کمک مالی ۲۰ میلیارد دلاری به اقتصاد آرژانتین را لغو خواهد کرد. ترامپ گفت: «ما پول زیادی در این انتخابات به دست آوردیم چون ارزش اوراق در آرژانتین بالا رفته است. رتبه بدی آنها بالا رفته است». با این حال ترامپ افزود که ایالات متحده «صرفاً به قصد کسب پول» این حمایت را به عمل نیاورده است. در سپتامبر گذشته، شکست حزب میلی در انتخابات استانی بوتوس‌آیرس، که ۴۰ درصد جمعیت کشور را در بر می‌گیرد، بازارها را به وحشت انداخت و ارزش یزو را کاهش داد. این بحران با مداخله استثنایی وزارت خزانه‌داری آمریکا مهار شد. اخیراً واشنگتن وعده بسته نجات ۴۰ میلیارد دلاری (شامل ۲۰ میلیارد دلار سوآپ ارزی و ۲۰ میلیارد دلار اعتبار احتمالی) را داد تا ثبات یزو را تضمین کند.

با این حال پیامدهای یک حمله نظامی فراتر از مسائل داخلی آمریکا خواهد بود. بسیاری از دولت‌های آمریکای لاتین هرچند منتقد سیاست‌های اقتصادی و سیاسی ونزوئلا هستند اما به شدت با دخالت خارجی به‌ویژه اقدام نظامی مستقیم واشنگتن در منطقه مخالف‌اند. تجربه‌های تاریخی مانند شیلی، گواتمالا و نیکاراگوئه همچنان در حافظه جمعی این کشورها زنده است و هرگونه مداخله به نام «نجات» یا «احیای دموکراسی» را با بدبینی عمیق مواجه می‌کند. در پس تمام این تحولات، رقابت بزرگ‌تری نیز جریان دارد: رقابت آمریکا با چین و روسیه در آمریکای لاتین. دولت ترامپ تلاش کرده است، نفوذ پکن را در منطقه کاهش دهد و حتی مارکو روبریو، وزیر خارجه در ۴ سپتامبر اعلام کرد که ایالات متحده «متعهد است با نفوذ فاسد چین در آمریکای مرکزی مقابله کند». این جمله نشان می‌دهد که واقعیت میدان، چیزی فراتر از مبارزه با مواد مخدر است. ونزوئلا کشوری نفت‌خیز با ذخایری عظیم است و بازگشت شرکت‌های نفتی آمریکایی به این کشور می‌تواند برای واشنگتن یک پیروزی اقتصادی و ژئوپلیتیک مهم باشد.

در پایان، این پرسش همچنان بی‌پاسخ باقی مانده است که آیا افزایش حضور نظامی ایالات متحده صرفاً نمایشی از قدرت و ابزاری برای اعمال فشار سیاسی است یا نشانه‌ای از احتمال وقوع یک درگیری واقعی. سرنوشت این بحران نه‌تنها برای ونزوئلا بلکه برای آینده نظم امنیتی و سیاسی در آمریکای لاتین نیز اهمیت دارد؛ منطقه‌ای که بار دیگر به عرصه رقابت میان قدرت‌های جهانی تبدیل شده است.

قانونی باز کند. در ماه آگوست، واشنگتن اقدامی کم سابقه در چند دهه اخیر انجام داد و ناوگانی شامل ۸ کشتی جنگی، ۱۰ هواپیمای جنگی اف-۳۵ و یک زیردریایی مجهز به سلاح هسته‌ای را به منطقه کارائیب اعزام کرد. این بزرگ‌ترین افزایش حضور نظامی آمریکا در منطقه از زمان حمله به پاناما در سال ۱۹۸۹ به شمار می‌رود و سبب شد بسیاری این تحركات را نشانه‌ای از احتمال عملیات نظامی گسترده‌تر بدانند.

لیندسی گراهام، سناتور جمهوری‌خواه و از نزدیکان ترامپ در گفت‌وگو با شبکه سی‌بی‌اس گفت که حملات زمینی «کاملاً محتمل» است و قرار است، رئیس‌جمهور پس از بازگشت از سفر آسیایی خود، نمایندگان کنگره را درباره احتمال گسترش عملیات نظامی در منطقه کارائیب توجیه کند. او همچنین گفت که به نظرش ترامپ نیازی به مجوز کنگره ندارد و «وقتی صحبت از قاچاقچیان مواد مخدر است، شرایط متفاوت است». در مقابل، سناتور رند پال هشدار داد که اگر کشوری وارد جنگ رسمی نباشد، هرگونه کشتن یا عملیات نظامی باید با اثبات اتهام و ارائه مستندات انجام شود و اقدام بدون پشتوانه حقوقی می‌تواند، نقض آشکار قانون اساسی باشد.

در طرف دیگر، سناتور مارک کلی از حزب دموکرات نیز در برنامه‌ای تلویزیونی گفت: «هیچ‌کس ناوگروه ضربتی را از آن سوی دنیا به منطقه کارائیب نمی‌آورد مگر اینکه بخواهد پیام تهدیدی ارسال کند یا در فکر آغاز عملیات رزمی باشد». این سخنان نشان می‌دهد، اختلاف نظر درباره اقدام نظامی در ونزوئلا حتی در داخل ساختار سیاسی آمریکا نیز پررنگ است.

یاد

استاد آزاده

عزت‌الله رادمنش درگذشت

عزت‌الله رادمنش، استاد پیش‌کسوت رشتهٔ تاریخ‌دانشگاه فردوسی مشهد ۲۹ مهر چشم از جهان فرو بست. عزت‌الله رادمنش متولد ۱۳۲۶ بود و کارشناسی تاریخ و تمدن اسلامی را سال ۱۳۴۹ از دانشگاه فردوسی مشهد دریافت کرد، کارشناسی ارشد را از دانشگاه سوربن فرانسه و دکتریش در تحلیل جامعه‌شناسی و فلسفه تاریخ از دیدگاه ابن‌خلدون را نیز سال ۱۳۵۵ از دانشگاه سوربن پاریس دریافت کرد. تاریخ در قرآن، سبک‌های تاریخی و نظریه‌نژادی تاریخ، کلیات عقاید ابن‌خلدون در باره فلسفه تاریخ و تمدن، قرآن جامعه‌شناسی اتوپیا، انقلاب و ابتدال، تاکتیک‌های جنگی پیامبر اسلام، مکتب‌های تاریخی و تجددگرایی تاریخ، سیاست عباسیان، گلماژیرو (رمان تاریخی)، آدم و نظام‌های طاغوتی، حرکت در نظام ماتریالیستی برخی از آثار به جا مانده از عزت‌الله رادمنش هستند.

حسین آبادیان، پژوهشگر تاریخ معاصر و استاد تاریخ دانشگاه بین‌المللی امام خمینی قزوین در صفحه‌فیس‌بوک خود درباره درگذشت عزت‌الله رادمنش نوشته: «با نهایت تأسف و تأثر استاد آزاده ما دکتر عزت‌الله رادمنش روز ۲۹ مهرماه ۱۴۰۴ از دنیا رفت. رادمنش مردی شریف بود، با آرمان‌های خود زیست و در این راه از همان نیمه‌های دههٔ ۶۰ به بعد با ناملایمات روحی، جسمی و مالی فراوان رویه‌رو شد. داستان گروه تاریخ‌دانشگاه بهشتی باید روزی نوشته شود، ماجرا هرچه بود دکتر رادمنش از این گروه رفت اما اشتباهی بزرگ مرتکب شد. به رغم توصیه‌های دوستانه برخی شاگردان وفادارش، او به دانشگاه مشهد رفت که

گزارش نشست

حلقه گمشده توسعه در ایران

رونمایی و گفت‌وگو درباره کتاب **موفقیت جمعی**

نشست رونمایی و گفت‌وگو دربارهٔ کتاب «موفقیت جمعی» عصر جمعه دوم آبان در خانهٔ فرهنگ و هنر سیند برگزار شد. این برنامه به همت خانهٔ امکان و با حضور صابر هنرمندراد (نویسنده کتاب)، محمد درویش (فعال محیط‌زیست) و سجاد فتاحی (جامعه‌شناس) برگزار و با استقبال علاقه‌مندان حوزه‌های فرهنگ، توسعه و علوم اجتماعی رویه‌رو شد.

در ابتدای نشست، صابر هنرمندراد به تشریح ایدهٔ محوری کتاب پرداخت و گفت: «در جهانی که فردگرایی به بن‌بست رسیده، بازگشت به مفهوم اثرگذاری جمعی نه‌تنها یک ضرورت اخلاقی بلکه شرط پایداری زیست اجتماعی ماست.» او افزود این کتاب تلاشی است برای بازتعریف مفهوم موفقیت از «پیشرفت فردی» به «پیشرفت جمعی»؛ مدلی که در آن همکاری، اعتماد و هم‌افزایی اجتماعی، معیار اصلی رشد به‌شمار می‌رود. سپس محمد درویش با اشاره به تجربه‌های زیست‌محیطی خود از نسبت میان کنش جمعی و پایداری سخن گفت و تأکید کرد: «هیچ برنامهٔ محیط‌زیستی بدون هم‌دلی و

معلوم بود چه سرنوشتی در انتظارش خواهد بود. دیری نپایید که دستگیر و بازداشت شد، ممنوع‌التدریس گردید و وقتی در ابتدای دههٔ ۷۰ با حمایت دکتر مصطفی معین و برخی همکارانش در وزارت علوم به پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی رفت، دیگر آن استاد رادمنشی نبود که ما بعد از بازگشایی دانشگاه دیده بودیم. او به کلی از نظر روحی در هم شکسته بود و اصلاً سخن نمی‌گفت. رادمنش که هستی‌اش را از دست داده بود تنها می‌گفت زندان برای من مهم نبود اما خیلی به من توهین کردند، خیلی. گویا انتظارش را نداشت و حتی تصور نمی‌کرد با وی چنین رفتاری کنند، دل‌داری دادن‌های ما هم زخمش را عمیق‌تر می‌کرد. داستان زندگی دکتر رادمنش، داستانی است پرآب چشم و روزی باید نگاشته شود. روان‌شان شاد باد که واقعاً با «عزت» زیست و سرمشق‌آزادگی برای بسیاری دانشجو‌یانش بود.»

نقاش فروتن

واحد خاکدان به خانه ابدی بدرقه شد

در یک روز پاییزی هنرمندان و دوستان واحد خاکدان گرد پیکرش جمع شدند؛ نقاشی که به گفته آن‌ها، با نگاهش به اشیاء ساده معنا می‌بخشید و از فراموشی، جاودانگی می‌ساخت. دوستان خاکدان گفتند، او «انگین فرهنگ ایران» بود، «نقاشی بی‌حاشیه و فروتن» و انسانی که در وجودش «غم و شور روسی» درهم آمیخته بود. واحد خاکدان رفت، اما طاقچه‌های پرخط‌ه‌اش و نگاهش به زیبایی اشیاء فراموش‌شده در حافظه هنر ایران ماندگار خواهد ماند. به گزارش ایسنا، مراسم بدرقه پیکر هنرمند نقاش، واحد خاکدان، دوشنبه ۵ آبان از مقابل خانه هنرمندان ایران به سمت قطعه هنرمندان بهشت زهراي تهران برگزار شد. در این مراسم افرادی از جمله مهدی احمدی (بازیگر)، کامییز صبری (مجسمه‌ساز)، عباس مشهدی‌زاده (مجسمه‌ساز)، لیلی گلستان (مترجم و گالری‌دار)، ایرج طهماسب (کارگردان)، نیکنا حسینی‌پور (مدیرکل روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی)، امیر راد (رئیس انجمن هنرمندان نقاش ایران) و ... حضور داشتند.

فقدان او خسارتی بزرگ برای هنر است.

از مهم‌ترین نقاشان عصر ما

در ابتدای این مراسم امیرراد، رئیس انجمن هنرمندان نقاش ایران، گفت: «سیاسگزارم که امروز در آخرین دیدارمان با یکی از مهم‌ترین هنرمندان و نقاشان هم‌عصرمان اینجا حضور دارید.

بدون شک فقدان آقای خاکدان، خسارتی بسیار بزرگ برای پیکر فرهنگ و هنر امروز ماست. واقعیت این است که چرخ فلک، روزگار و هزار عامل باید دست به دست هم دهند تا یگانه‌ای چون او دوباره متولد شود و در میان ما حضور یابد. امروز همگی به پیکر زمینی آقای خاکدان بدرود خواهیم گفت، اما می‌انیم جان، حضور و آثار او به درازای تاریخ این سرزمین تداوم پیدا خواهد کرد و مرجع آیندگان و هنرمندان آینده ایران خواهد بود. این نگین فرهنگ ایران در آینده تالاف و درخشش بیشتری خواهد یافت. به نمایندگی از نقاشان ایران در انجمن هنرمندان نقاش ایران به همراه سایر هنرمندان و مردمان این سرزمین، سوگوار این فقدان بزرگ خواهیم بود و چشم به راه و امیدوارِ آن آینده‌ای که میراث او همچنان الهام‌بخش خواهد بود.»

تئاتر

تغزلی و تلخ

نگاهی به نمایش **بازی‌های شبانه**

نیلوفر ثانی

منتقد

مساله زنان طی چند سال اخیر همواره مورد توجه نویسندگان و درام‌نویسان قرار گرفته و تلاش شده است تا به این مقوله مهم اجتماعی که از اواسط قرن پیش شتاب بیشتری گرفته، پرداخت موثرتر و چند بعدی‌تری صورت بگیرد.

مساله تبعیض جنسیتی و عدم رعایت حقوق عادلانه انسانی برای زنان، آنقدر توسط سنت‌ها و تفکرات برساخته نهاده‌ین شده که نیازمند عزمی جمعی و آگاهی‌بخشی وسیعی برای تغییر و اصلاح آن است.

در جامعه ما نیز به دلایل متعدد وضعیت زنان از شرایط بغرنج و ناعادلانه‌ای برخوردار بوده که حقوق مدنی و قضایی نیز توانسته در جهت رفع آن برآید.

هنرمند امروزی‌کی از دغدغه‌های مهمی که داشته باشد، مسائلی اجتماعی از این دست است. زنان، کودکان، قشر فرودست، کارگران، خشونت‌های خانگی و افرادی که دچار آسیب‌های اجتماعی شده‌ان، می‌توانند نه تنها سوز‌های به‌روزی برای طرح باشند بلکه مسیر اطلاع‌رسانی و آگاهی‌بخشی را نیز هموار کنند. اما شاید مساله زنان به عنوان بنیادی‌ترین ارکان جامعه امروز ما از اهمیت بیشتری برخوردار باشد. «آریان رضایی» از کارگردانان فعال تئاتر است که طی سال‌های گذشته با خلق آثاری متمرکز بر تئاتر «شورایی و مشارکتی» توانست، مسیر هنری خود را با تجربه بر این متد پیش بگیرد و در این عرصه بیشتر فعالیت کند. او در آخرین نمایش خود روی صحنه، نمایشنامه «دروغ» از فلوریان زلر را انتخاب و با سبکی رئال به تجربه این شیوه نیز پرداخت.

حالا او پس از چند سال بار دیگر آزمون دیگری را در تجربه

لیلی گلستان، مترجم و مدیر گالری گلستان نیز با ابراز آندوه عمیق از درگذشت این هنرمند گفت: «اصلاً فکر نمی‌کردم روزی برسد که من این‌جا بایستم و دربارهٔ واحد خاکدان صحبت کنم که دیگر در میان ما نیست. باید عمیقاً اعتراف کنم که بعد از مرگ برادرم کاوه، هیچ‌وقت این‌قدر احساس درد نکرده‌ام. خیلی کم‌همدیگر را می‌دیدیم، اما دوستش داشتم، خیلی زیاد. او برای هنر بسیار احترام قائل بود. ما یک نقاش بزرگ را از دست دادیم؛ نقاشی که جایگزین نخواهد داشت، محال است. واحد خاکدان نقاشی بود بی‌حاشیه، بی‌سر و صدا، بی‌خودنمایی، بسیار فروتن، بسیار متواضع و در عین حال فوق‌العاده باسواد. کارش را خیلی خوب بلد بود. شاید فکر می‌کردیم سوزِ کارهایش همیشه یک انباری است، پر از چیزهایی که دیگر کسی نمی‌خواهدشان اما آن جزئیات درون همان انباری‌ها اصل کار بود. آن جزئیات بودند که ما را جذب می‌کردند، ما را مجذوب و میخکوب تابلوهایش می‌کردند. همیشه برایم سؤال بود که چطور آن جزئیات را انتخاب می‌کرد، می‌کشید و کنار هم می‌گذاشت. درجه یک بود، واقعاً درجه یک. همیشه از دیدن کارهای واحد شگفت‌زده می‌شدم. پدرش طراح معروفی بود؛ شهرک سینمایی را او ساخته بود. خودش هم تعریف می‌کرد که مادرش برایش یک جعبه مداد رنگی خریده بود. بچه بود، اما طراحی‌ای کرده بود که مادرش فهمیده بود این کودک آن چیزی که باید برای یک نقاش خوب بودن داشته باشد را دارد. از او حمایت کرده بود و همین حمایت باعث شد به اینجا برسد. واحد به معنای واقعی کلمه نقاش بود و جایگاه والایی در هنرهای تجسمی ما داشت.» گلستان با بیان این‌که خیلی خوشحال است که حدود یک ماه پیش خاکدان را در گالری ماه در نمایشگاه‌اش دیده است، گفت: «در آنجا کلی با هم گفتیم و خندیدیم. واقعاً خوشحالم که آن دیدار را داشتم و با او حرف زد. دربارهٔ همان تخت‌خواب‌هایی که روی زمین انداخته بود، صحبت کردیم؛ این‌که چطور چین و چروک‌ها را می‌کشید، چطور جای سر آدم‌ها را روی بالش‌ها آن‌قدر قشنگ درمی‌آورد و چطور این جزئیات ریز را وارد نقاشی‌هایش می‌کرد. من خیلی اهل صحبت کردن نیستم اما فکر می‌کنم تخیلی که واحد داشت، تخیلی نوستالژیک بود برای آشنایی که دیگر نمی‌خواستیم‌شان، اما او آن‌ها را وارد تابلوهایش می‌کرد و ماندگارشان می‌ساخت. چیزهایی که ما نمی‌خواستیم بمانند به لطف نگاه او ماندگار شدند. او ذهنی داشت پر از شور، پر از تخیل و در عین حال مثبت. آدم منفی‌ای نبود. اگر از چیزی انتقاد می‌کرد، درست بود، چون سواد بالایی داشت. من فکر می‌کنم، واحد خاکدان جایگزین

حرفه‌ای خود برگزیده و با نمایشی که دغدغه اجتماعی و از آن مهم‌تر موضوعی زنانه دارد، روی صحنه آمده است. تأثیری که بدون شک برای هر هنرمند که سبکی را پیش می‌گیرد یا ابداع می‌کند به طور مشخص خود را نیز در آن متناظر کرده و تجربیات و دریافت‌های

محیطی، فرهنگی، اجتماعی و روح زمانه را بازتاب می‌دهد.

نمایش «بازی‌های شبانه» درباره زنی است که توسط مردی به دام افتاده و به خانه‌ای منتقل شده که در آن زن دیگری نیز زندانی است. مرد با خشونت و شهوت به زنان تجاوز می‌کند و پس از شکنجه و سوء استفاده بعد از مدتی آنان را به قتل می‌رساند.

زن تازه وارد، که شبنم مقدمی نقش آن را ایفا می‌کند، به‌تازگی از

کشف دوباره پدر

ایزابلا روسلینی از مستند زندگی پدرش تمجید کرد

منابع، از جمله مجموعه خصوصی خانه رنزو روسلینی استفاده کرده و با همکاری فرزندان وی، الساندرو و ایزابلا، شکل گرفته است. گابریل گونیو، تهیه‌کننده گفت این پروژه بلافاصله به دلیل طنین معاصر خود مورد توجه و شند زیراسعی آن بازگرداندن افکار و سخنان روسلینی به میان ما بود. وی افزود: سخنان وی همچنان آوانگارد و ضروری باقی می‌مانند. گویی از زمان را گذشته و با وضوحی ترسناک به آینده نگریسته است، رافائله برتوتی درباره این فیلم گفت: این فیلم از مدرن بودن دیدگاه روسلینی دفاع می‌کند و نشان می‌دهد به باور او تلویزیون می‌تواند به یک پلتفرم آموزشی تبدیل شود و تلاش‌های اولیه او به روایت سریالی و اصرار بر فرم به عنوان وسیله‌ای برای تفکر را نشان می‌دهد و آشکار می‌کند که وی همگرایی فعلی سینما، تلویزیون و یخش آنلاین را پیش‌بینی می‌کرد. وی تاکید کرد: روسلینی یکی از اولین کسانی بود که گفت سینما یا تلویزیون مهم نیست، آنچه مهم است دانش است. روبرتو روسلینی که پدرش آنجولو جوزیه، معمار اولین تالار سینما در رم بود روز هفتم مه ۱۹۰۶ در این شهر متولد شد. این فیلم‌ساز ماندگار تاریخ سینما از کودکی در سالن تاریکی که پدرش طراحی کرده بود، ساعت‌ها به تماشای فیلم‌های کوتاه آماتوری می‌نشست. او که سال‌های طلایی زندگی خود را تحت حکومت فاشیستی موسولینی گذراند، در ۳۴ سالگی به عنوان تدوین‌گر، دوبلور و فیلم‌نامه‌نویس پا به دنیاای سینما گذاشت. روسلینی خیلی زود همه رموز کار را آموخت و پس از نوشتن فیلم‌نامه «پیش درآمدی براس پی از نیمروز فان» ساخت اولین فیلم خود را آغاز کرد. او که از همان ابتدا خود را به عنوان یک فیلم‌نامه‌نویس و فیلم‌ساز موفق نشان داده بود، در سال ۱۹۴۵ با همکاری فدریکو فلینی، فیلم‌نامه «زم شهری دفاع» و «پاییز» را نوشت و در همین سال‌ها هم این دو فیلم مشهور را جلو دوربین برد. او در جوانی سه فیلم با نگاه فاشیستی را کارگردانی کرد که در آینده به هنگام نوشتن کارنامه خود برای اثرش «کایده سینما» از اضافه کردن آنها به کارنامه خود امتناع کرد. روسلینی طی سال‌های ۱۹۴۵ تا ۱۹۴۶ علاوه بر کارگردانی سینما، حضور در تئاتر را نیز تجربه کرد و به کارگردانی چند نمایش پرداخت. از دیگر فیلم‌های این دوره می‌توان به «از خودی‌ها» در سال ۱۹۴۶ و «آلمان، سال صفر» در سال ۱۹۴۷ اشاره کرد. بسیاری از کارشناسان و منتقدان دهه ۵۰ و ۶۰ سینمای اروپا، روسلینی را از بزرگ‌ترین کارگردانان تاریخ سینمای ایتالیا می‌دانند و او را عامل موفقیت و تولد دوباره سینمای ایتالیا در دوره پس از جنگ معرفی می‌کنند.

ایزابلا روسلینی با قدردانی از یک فیلم مستند که به تازگی در جشنواره فیلم رم برای اولین بار به نمایش جهانی درآمد، از تماشاگران آن به عنوان «کشف دوباره پدرم» یاد کرد. او با تمجید از مستند «روبرتو روسلینی: بیش از یک زندگی» گفت، این فیلم حقیقت پدرش را تصویر کرده است. ایزابلا روسلینی پس از تماشا فیلم مستند «روبرتو روسلینی: بیش از یک زندگی» در جشنواره رم در کنفرانس مطبوعاتی گفت: در این فیلم دوباره پدرم را پیدا کردم، فراتر از افسانه. این فیلم حقیقت اینکه او که بود را روایت می‌کند: او از اینکه هنرمند مطاب شود، متفر بود و می‌خواست به عنوان یک انسان دیده شود. این بازیگر با یادآوری اینکه اولین بار در نوجوانی فیلم‌های پدرش را تماشا کرد، گفت: من مخفیانه به تماشای مرور آثارش در سینما رفتم چون او دوست نداشت به او به عنوان یک بنای یادبود نگاه شود و وقتی فهمید، اشک در چشمانش حلقه زد. «روبرتو روسلینی: بیش از یک زندگی» که به طور کامل از فیلم‌های آرشیوی تشکیل شده دربرگیرنده فیلم‌های سینمایی، ضبط لحظه‌های زندگی و نامه‌های دیده نشده وی برای هنرمندان معاصر است که سعی دارد، تصویر هنرمندی را بازسازی کند که مصمم است از افسانه‌های او را احاطه کرده بود، فرار کند. این فیلم بیشتر به وقایع ۲۰ سال آخر زندگی روسلینی پرداخته که کمتر شناخته شده است. ایلاریا دلورتیتس، رافائله بروتی و آندره‌آ پائولو ماسارا، سه کارگردان ایتالیایی که فیلم «روبرتو روسلینی: بیش از یک زندگی» را ساخته‌اند، گفتند می‌خواستند، فوریت خلافت و آزادی فکری که آثار روسلینی را فراتر از مرزهای نئورالیسم تعریف می‌کرد، بررسی کنند. چالش اصلی فیلم این بود که به شکل موازی و طی دو سال‌وزیم با مشارکت هر ۳ کارگردان با مهارت‌های خاص هر یک، ادیپدرازی، نوشته و تدوین شد. در این فیلم دلورتیتس به عنوان تدوینگر، ماسارا به عنوان فیلم‌نامهنویس و بروتی به عنوان کارگردان کار کردند و توصیه بروتی این بود که «ابهام هیچ‌کس پشیمان نمی‌کند به این روش کار کنند» این ۳ فیلمساز گفتند، ساختاری نمی‌یابستند از انتخاب کردن و برای یکساز بردن روایت از کلمات روسلینی استفاده کردند. آنها برای تجسم بخشیدن به افرادی که اطراف او بودند از بازیگران دعوت کردند تا با صدای خود، نامه‌ها و خاطرات واقعی را بخوانند. در این فیلم ایزابلا روسلینی در نقش خودش ظاهر می‌شود، در حالی که کاسیا اسموتیکای صدای اینگرید برگمن را اجرا می‌کند و پیرلوییجی گیگانه صدای آلدو توتی، فیلمبردار همیشه همراه روسلینی شده است. این تحقیق با استفاده از طیف گسترده‌ای از

نخواهد داشت. با اخلاق بود، شریف بود، متواضع بود. و چقدر خوب است وقتی می‌رویم، کسی بیاید و همین حرف‌ها را پشت سر ما بزند.»

ترکیبی از غم و شور روسی

بهزاد حاتم، هنرمند و دوست قدیمی واحد خاکدان در مراسم خاک سپاری این هنرمند با یادکردی صمیمی از سال‌های دوستی و زندگی‌شان در ایران و آلمان گفت: «من و واحد از روزگار دیرستان همدیگر را می‌شناختیم، بی آن‌که در آن زمان با هم دوست باشیم، پیش از آن‌که وارد خطرات شوم باید بگویم که من سخن گفتن از مرگ را بلد نیستم، هیچ‌وقت این کار را نکردم، پس بگذارید از خود واحد بگویم و شاید لایه‌ای از شخصیت او که کمتر شناخته شده است را برایتان روشن کنم؛ لایه‌ای که درک آن می‌تواند به فهم نقاشی‌هایش کمک کند. ما از نخستین نوجوانان دهه ۱۹۶۰ بودیم؛ دهم درخشان و درگونی‌کننده، ده‌های که جهان پس از ویرانی‌های جنگ جهانی دوم دوباره جان گرفت و براسرقتن قری بیستم از ده‌های دهه آغاز شد. من و واحد از نخستین جوانانی بودیم که با روح زمانه دهه ۶۰ میلادی زندگی می‌کردیم، حتی پیش از آن‌که با هم دوست شویم، یکدیگر را می‌شناختیم چون از «جسم و جان» آن دوران بودیم، ما نخستین کسانی بودیم که موهامیان را بلند کردیم، لباس‌های خاص پوشیدیم و در عین علاقه به کتاب و موزه و کنسرت پاپ هم می‌فتم، در کنار این روحیه مدرن، واحد از خانواده‌ای می‌آمد با پیشینه‌ای خاص؛ خانواده‌ای که ریشه‌های در روسیه دوران تزار داشت و پس از انقلاب بلشویکی به ایران بازگشته بود. پدرش نمایانگر نوعی غم و سردی روسی بود و مادرش مظهر شور و احساس. ترکیب این دو، همان شخصیتی را ساخت که در واحد می‌شناختیم؛ آمیخته‌ای از اندوه و شور. همان دوگانگی‌ای که در ادبیات و موسیقی روسی از داستایوفسکی تا چایکوفسکی و شوستاکوویچ دیده می‌شود، در او هم جاری بود. هر جایی که کنار نقاش بودن، موسیقی‌دان قابلی هم بود. در روزهای جوانی، با جمعی از هنرمندان موسیقی چون سعیدرضا سدراسرست و فرزندش شهریار سرمست، رفت‌وآمد داشت. دوستی ما در سال‌های پیش از انقلاب شکل گرفت؛ زمانی که من و کامبیز درمیخسب و همسر ما باو معاشرت نزدیک

دداشتیم. در آن دوران، بسیاری از ما از شرایط فرهنگی خسته شد و بومیدم به میل به رفتن داشتیم. نخست کامیوز برای زندگی به آلمان رفت و پس از مدتی واحد هم‌هزبری دیدار خواهرش به آتجر سفر کرد و ماندگار شد. «حاتم با بیان اینکه کار برای خاکدان در غرب آسان نبود، گفت: «در آن سال‌ها، دنیا هنر تحت‌تأثیر جریان «وحشی‌های جوان» با نوآکسیریسونیسیم آلمانی بود، درحالی‌که واحد نقاشی و زانالیستی بود که موضوع‌هایی از سرزمین خود را می‌کشید. در نتیجه آثارش در آن فضا چندان مجال نمایش نداشت. با این حال، در تصویری بسیار درخشد و با ناشران کتاب کودک همکاری کرد. همچنین بخشی از نقاشی‌هایش را با عناصری نوفاشازایی غریب ترکیب کرد؛ همان طاقچه‌های معروفش که پر از اشیاء کهنه و روزن‌سازیک بودند، کم‌کم با عروسک‌های رنگی پر و در قالب بوستر منتشر می‌شدند.

این تغییر مسیر، گرچه برایش موفقیت اقتصادی به همراه داشت اما رد آن
تا پایان رد آن آتش ماند. همان‌گونه که رد نمایشگاه اخیرش در گالری ماه دیدیم،
و ده جهان فرهنگی گذشته ایرانی و زیست اروپایی در نقاشی‌هایش در هم تنیده
بودند. پیش از رفتن کامبیز، ما در خامان همیشه مهمانی‌های پرشور هنری
داشتیم. واحد در همه آن جمع‌ها مجلس‌گردان بود، با شوخ‌خطبی و انرژی.
داستان‌های طنزآمیز را با بیانی چنان شیرین تعریف می‌کرد که هر بار شنیدنش
تازه بود. گوید. انتشار را برمی‌داشت، می‌نواخت و ترانه‌های بیتل را می‌خواند. در یکی
از همان شب‌ها، جمعی از هنرمندان بزرگ از جمله غلامحسین نامی، پرویز و
ایرج کلانتری، مرتضی ممیز، پرویز تاولی و لیلی گلستان حضور داشتند. آن
شب مادر واحد هم آمد؛ زنی پرشور و مهربان که گفت: «واحد گفته اشب
می‌رود پیش پریا و بهزاد، من هم باید بیایم!» و آمد. در آن مهمانی، واحد نواخت
و مادرش آوازهای روسی خواند. خانه خانواده خادکان جوان جهانی بود از اشیاء
خاطره و رنگ، پهل‌ها و کارگردان هنری بود و خامنه‌سان حال‌وحوای بی‌دکور
سیستمایی را داشت. مثل بازی میزهای شیشه و سیال صحنه، لوسترهای بزرگ،
حیوانات شیشه‌ای و آکواریومی پر از ماهی. همه این‌ها جهانی را ساخت که
ذهن و تخیل واحد در آن رشد کرد؛ جهانی که بعدتر در نقاشی‌هایش زنده شد.»

و بازگویی قصه و روایت‌های چندصدایی درمندانده و بهره از نیروی اعجاز‌گر عشق می‌زند. از وی کنشگر است که در برابر زور و ستم نه سکوت می‌کند و نه تسلیم می‌شود. «مادری» دختر خود سخن می‌گوید و با آنکه خود قربانی همین زنجیره خشونت و تجاوز بوده اما به همراهی و مراقبت از فرزند خود ادامه می‌دهد. فلش‌بک‌های بین اجرا، تصویری از مادری ارائه می‌دهد که از احوالات زن در رویارویی با این حجم از خشونت می‌گوید.

و «زن دیگری» که هر چند به نوع رفتار خصمانه مرد، نگاه و معترف است اما برای بقا او همسویی می‌کند و حتی به شکنجه‌گر خود عشق می‌ورزد نیز نماینده روشنی از مردمانی با این خو و خصلت سازشگری است. متن چند لایه آریان رضایی تلاش دارد که تنها در چارچوب‌های یک روایت باقی نماند. هر چند این رفت‌وآمد نیازمند پرداخت بیشتری برای وضوح داستان است تا مسیر و خط روایی از دست نرود. بازی شبنم مقدمی در نقش اصلی، مرضیه بدرقه در نقش مادر و مونا فرجاد، زن دیگری که در آن مکان زندانی است در یک تعادل و هم‌وزنی شکل گرفته و توانسته‌اند، اتساف اجرا را هماهنگ حفظ کنند. به ویژه شبنم مقدمی با میمیک صورت که توسط دوربین‌ها و پخش روی پرده‌های بزرگ، قابلیت تشخیص و رویوت بیشتری برای تماشاگر دارد، بازتابی از رنج سالیان زنان را به خوبی ترسیم می‌کند. حضور عناصری از رنگ سرد خاکستری در طراحی صحنه و گلدان‌های سبز و جوانه‌زده، کنتراست مفهومی و معناداری را با مضمون تشکیل داده است.

به نظر می‌رسد «بازی‌های شبانه» می‌توانست برای مخاطب عامتر، ابهام کمتری داشته باشد و روایت را پیوسته و مرتبط‌تر تعریف کند اما رضایی پس از چند سال دوری از صحنه زنده، ترجیح داده است که از معنا و عمق اثر خود نکاهد حتی اگر خطر ریسک عدم ارتباط کافی مخاطب را به همراه داشته باشد. هرچند درد و رنج زنان از هر زبان و در هر جغرافیایی که گفته و خوانده شود، آشنا و قابل درک است.

«بازی‌های شبانه» با دیالوگ‌ها و تک گویه‌های کاراکترها، نمایش و روایت داستانی تلخ است که بیننده را با تسلط و فضا سازی بازیگران و متن پرنرغ نویسنده و شیوه کارگردان تحت تأثیر قرار داده و چه بسا حالش را نیز درگرو کند. به همین دلیل مخاطب باید بداند که این نمایش از آن دست اجراهای مملو از شوخی و کمدی و طنز نیست که تنها اوقات فراغتی مفرح باشد بلکه واگویی رنجی تاریخی و وامدار ستمی کهن است که بار سنگینش تا به امروز بر گرده انسان سنگینی می‌کند.

فرانسه بازگشته و حالا در شرایط حبس و شکنجه به یاد قصه‌های هزارویک شب شهرزاد می‌افتد که مرد را از ادامه فجایع و قتل دختران شهر منصرف کرد. او از قصه‌هایی که مادرش در دوران کودکی برای او بازگویی می‌کرده برای مرد تعریف می‌کند و همچون داستان شهرزاد و شهریار، مرد به شوق شنیدن قصه‌ها، دست از قتل و آزار زنان برمی‌دارد. شاید در وهله نخست این روایت اجرایی چندان معقول و یا منسجم به نظر نرسد. به ویژه آنکه رضایی چه در نوع و سبک نوشتار و چه در فرم اجرایی خود، غیر خطی و با شکست زمانی و تغییر قراردادهای رایج به ابهام بیشتر داستان دامن زده است؛ با این حال در یک درونمای کاملاً روشن مشخص است که در این نمایش همه چیز نمادین و سمبلیک است و هر عنصری حاضر در صحنه از بازیگر و طراحی لباس و آکت و میزانشان تا داکور دهلیز مانند و گلدان‌های سبز و فیلمبرداری زنده و پخش آن بر سه پرده در سه سویه جایگاه تماشاگران، همه نماینده‌ای از یک واقعۀ است. مرد زورگو به حقوق و جسم آنان تجاوز می‌کند و تنها آنها را دستمایه رفع امیال و شهوت خود قرار می‌دهد.

زنی که به وطن خود بازگشته تا ریشه‌های هویتی‌اش را باز یابد
برای رهایی از بند ستمی که بر آنان روا می‌شود، دست به خلافت

دیدگاه: یادداشت اقتصادی

رکوردهای شکسته‌شده

چرا بازار سهام رکوردها را یکی‌یکی می‌شکند؟

نسرین خدادادی
گروه اقتصاد

بورس تهران دیروز شاهد رکوردشکنی جدیدی بود. فراق ۸۸ روزه نامگار اصلی بورس با کانال ۳/۸ پایان یافت و این نماگر با قدرت از یک سرز مهم دیگر عبور کرد. این شاخص در پایان معاملات روز دوشنبه با افزایش ۱/۴ درصدی به ۳ میلیون و ۱۲۷ هزار واحد رسید. خبر نرخ خوراک که موجب ورود پول‌های تازه نفس به گروه پتروشیمی شده، شاخص بورس را به سمت سقف تاریخی هدایت کرد. امروز نماگر اصلی موفق شد با رشد ۱/۴ درصدی به جدایی ۸۸ روزه خود با کانال ۳/۸ پایان دهد. بازار سهام در روز دوشنبه ۵ آبان ۱۴۰۴ شاهد یکی از قدرتمندترین روزهای معاملاتی خود در هفته‌های اخیر بود. شاخص کل بورس با رشد چشمگیر ۴۳ هزار و ۴۱۹ واحدی معادل ۱/۴۱ درصد به سطح ۳ میلیون و ۱۲۷ هزار و ۶۶۳ واحد رسید و بار دیگر امیدا به بازگشت روند صعودی در بازار سرمایه را تقویت کرد. شاخص کل بورس تهران با رشد ۳۴۴ واحدی معادل ۰/۷۶ درصد در سطح ۳ میلیون و ۱۰۷ هزار و ۵۸۸ واحد قرار گرفت. همچنین شاخص هم‌وزن با رشد ۵ هزار و ۱۷۶ واحدی معادل ۰/۵۷ درصد به رقم ۹۱۲ هزار و ۸۷۲ واحد رسید و بار دیگر نشانه‌هایی از بهبود تقاضای عمومی در کلیت بازار را منعکس کرد. در کنار آن، شاخص کل هم‌وزن نیز که نشان‌دهنده رفتار کلی سهام در بازار است با افزایش ۸ هزار و ۱۴ واحدی (معادل ۰/۸۸ درصد) در سطح ۹۱۵ هزار و ۷۰۹ واحد ایستاد. این رشد همزمان در هر دو شاخص، نشان می‌دهد که جریان نقدینگی جدیدی به بازار وارد شده و تقاضا در طیف گسترده‌ای از صنایع فعال‌تر شده است. ارزش معاملات خرد سهام، حق تقدم و صندوق‌های سهامی امروز به بیش از ۱۴ هزار و ۱۴۷ میلیارد تومان رسید که نسبت به میانگین هفته گذشته تغییر خاصی نداشته است. حجم معاملات نیز ۳۴/۲ میلیارد سهم و حق تقدم بوده است. مهم‌تر از همه، ورود پول حقیقی به ارزش حدود ۸۸۳ میلیارد تومان، نشان داد که سرمایه‌گذاران خرد بار دیگر به سمت خرید سهام بازگشته‌اند. نسبت قدرت خرید حقیقی‌ها به فروشندگان حقیقی نیز عدد ۱/۲۹ را نشان داد؛ به این معنا که تقاضا از سوی خریداران خرد حدود ۲۹ درصد قوی‌تر از عرضه‌کنندگان بوده است. این نسبت از نشانه‌های خوب و مثبت بورس محسوب می‌شود. در همین حال، سرانه خرید حقیقی‌ها به ۸۲/۶ میلیون تومان و سرانه فروش به ۶۴ میلیون تومان رسید که بازهم تاییدی بر برتری سمت تقاضاست. در جریان معاملات دیروز ۶۱۵ نماد با رشد قیمت همراه شدند و تنها ۱۹۳ نماد در محدوده منفی معامله شدند. این نسبت گسترده از نمادهای مثبت، بیانگر توزیع مناسب رشد در میان گروه‌های مختلف بازار است و از تمرکز صرف بر چند نماد شاخص‌ساز جلوگیری کرده است. گروه‌های فلزات اساسی و شیمیایی از مهم‌ترین لیدرهای دیروز بودند که با تقاضای بالا مواجه شدند. در سمت مقابل، ارزش صف‌های خرید به‌طور چشمگیری افزایش یافت و تعداد آنها به ۲۴۵ نماد رسید، در حالی که تنها ۳۱ نماد در صف فروش باقی ماندند. این اختلاف معنادار در تعداد صف‌ها، نشان‌دهنده افزایش تمایل عمومی به خرید و کاهش نگرانی‌ها نسبت به ریسک‌های کوتاه‌مدت بازار است. در حالی که جریان ورود پول به سهام شدت گرفته، صندوق‌های با درآمد ثابت امروز شاهد خروج ۶۹۶ میلیارد تومان سرمایه بودند. این روند نشان می‌دهد، بخشی از سرمایه‌گذاران ترجیح داده‌اند از بازده ثابت و کم‌ریسک فاصله بگیرند و در فرصت‌های پرتانسیل‌تر بازار سهام سرمایه‌گذاری کنند. به‌طور معمول این جابه‌جایی سرمایه از صندوق‌های درآمد ثابت به سمت سهام، یکی از سیگنال‌های مثبت برای پایداری روند صعودی بازار به شمار می‌رود.

بهبود وضعیت سفارش‌ها

و افزایش امید به تداوم رشد

در بخش سفارش‌ها نیز داده‌های امروز حاکی از برتری محسوس خریداران بود؛ ارزش سفارش‌های خرید به ۲ هزار و ۵۴۷ میلیارد تومان رسید، در حالی که سفارش‌های فروش تنها حدود ۶۴۴ میلیارد تومان ثبت شد. این اختلاف بیش از ۳ برابری میان سفارش‌های خرید و فروش از تداوم تمایل سرمایه‌گذاران به ورود پول تازه به بازار خبر می‌دهد. در مجموع، معاملات دوشنبه ۵ آبان ۱۴۰۴ را می‌توان نقطه عطفی در روند اخیر بازار دانست؛ روزی که همزمان با رشد متوازن شاخص‌ها و بازگشت اعتماد نسبی سرمایه‌گذاران حقیقی، بورس تهران نشانه‌هایی از یک موج صعودی تازه را از خود بروز داد.

توسعه

فقر کالری

آیا امنیت غذایی ایران به خطر افتاده است؟

جمشید پیش‌قدم
گروه اقتصاد

در حالی‌که تورم، فقر و بحران آب نفس کشاورزی ایران را گرفته و میلیون‌ها نفر از مردم کمتر از نیاز بدن خود کالری دریافت می‌کنند، گزارش‌های جهانی نیز هشدار می‌دهند که تا سال ۲۰۳۰ صدها میلیون نفر در سراسر جهان همچنان گرسنه خواهند ماند. از تهران تا دهل‌ی و از قاهره تا نایروبی، امنیت غذایی دیگر تنها مساله‌ای کشاورزی نیست بلکه به دغدغ‌ای انسانی، اقتصادی و زیست‌محیطی بدل شده است؛ موضوعی که بی‌توجهی به آن می‌تواند آینده سلامت، پایداری و حتی ثبات کشورها را به خطر اندازد.

بررسی‌های مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد که در سال ۱۴۰۱ در حالی که نرخ فقر معادل ۲۹.۷ درصد بود بیش از نیمی از مردم ایران کمتر از حد استاندارد یعنی ۲۱۰۰ کالری در روز مصرف کرده‌اند. با توجه به افزایش چشمگیر نرخ فقر در سال ۱۴۰۳ می‌توان گفت، تعداد قابل‌توجهی از ایرانیان توانایی تأمین حداقل کالری مورد نیاز خود را ندارند. از ابتدای دهه ۱۳۹۰ تاکنون به جز سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ تورم کشور در رقمی بوده و این موضوع قدرت اقتصادی خانوارها را به شدت کاهش داده است. این وضعیت سبب شده بسیاری از خانوارها، به‌ویژه در دهک‌های پایین درآمدی، از کیفیت غذای مصرفی خود بکاهند و مواد مغذی و پروتئین را با مواد غذایی ارزان‌تر و کم‌ارزش‌تر جایگزین کنند. امنیت غذایی مفهومی فراتر از تولید مواد غذایی است و به معنای دسترسی مستمر همه مردم به غذای کافی، سالم و مغذی در تمام ایام و مناطق کشور است. در حالی که برخی امنیت غذایی را معادل تولید داخلی یا خودکفایی می‌دانند، واقعیت این است که حتی کشورهایی با تولید بالا نیز ممکن است از امنیت غذایی بی‌بهره باشند. در ایران در ۲۸ سال گذشته بین ۵۵ تا ۸۰ درصد کالری مصرفی از منابع داخلی تأمین شده و در بخش پروتئین این رقم به حدود ۹۰ درصد می‌رسد؛ با این حال تولید این مواد به شدت به نهاده‌های دامی وارداتی وابسته

ادامه سر مقاله

نه شرقی و نه غربی، فقط ملی

فقط ملی

روابط ایران و روسیه البته هیچ‌گاه رابطه دو شریک نبوده است. شرارت با روسیه جز در قالب وابستگی مانند جمهوری‌های شوروی یا بلوک شرق و پیمان ورشو ممکن نیست و خود پوتین نیز در جریان جنگ ایران و اسرائیل به این نکته اشاره کرد. حتی چین هم با فاصله گرفتن از معرکه اوکراین نشان داد، شریک روس نیست. جمهوری اسلامی ایران هرگز توصیه‌های روسیه درباره مذاکره با ترامپ و حتی مناسبات ایران و اسرائیل را نپذیرفته است؛ و در مورد سوریه نیز با پذیرایی همزمان پوتین از بشار اسد و احمد الشرع تمایز ایران و روسیه مشهود است.

در مقابل هم روسیه ضمن حمایت دیپلماتیک از ایران می‌داند که جمهوری اسلامی به سبب سیاست مستقل خود هرگز تابع بلوک غرب و شرق قدیم و جدید نمی‌شود و روسیه نیز به ایران هرگز نگاه شریک نداشته و این البته به سود ایران است که با روسیه دوست باشد؛ نه دشمن و نه شریک. نه روس‌ها می‌توانند و می‌خواهند هزینه همه دیدگاه‌های ایران (مانند مبارزه با اسرائیل) را بدهند و نه ما می‌توانیم از همه مواضع روسیه (مانند حمله به اوکراین) دفاع کنیم. به همین علت با وجود حمایت روسیه شوروی از ایران پس از اشغال سفارت آمریکا در تهران در شورای امنیت سازمان ملل متحد، جمهوری اسلامی در برخورد با حزب توده به‌عنوان ستون پنجم روسیه شوروی تردیدی نکرد و مصلحت‌سنجی نکرد که مبادا روسیه شوروی ناراحت شود. این فاصله امروز به‌خصوص در مورد اسرائیل هم میان ایران و روسیه وجود دارد.

روسیه اما همسایه ایران است و هیچ کشوری همسایه‌اش را انتخاب نمی‌کند و ما موضوعات مشترکی مانند مقاومت در برابر آمریکا داریم که باید آن را تقویت کنیم. در فقره اسنپ بک فارغ از داستان‌های گذشته، موضع جدید روس و چین جالب توجه و حتی قابل تقدیر است و نباید هیچ مقام دولتی و چهره ملی آن را تضعیف کند. حتی دکتر ظریف در پاسخ قاطع به وزیر امور خارجه روسیه برای جلوگیری از تحریف تاریخ بر ضرورت روابط راهبردی با روسیه تأکید کرد که متأسفانه رئیس مجلس آن را هم از یاد برده‌اند. با اطلاع می‌نویسم که رئیس جمهور پیشین دکتر روحانی هم تأکید دارند که در این شرایط صلاح نیست، توافقات ایران و روسیه به‌هیچ‌وجه تضعیف

بررسی تحولات اقتصادی

فقر کالری

است. دو نکته اساسی در زمینه امنیت غذایی ایران وجود دارد. نخست آنکه این حوزه متولی مشخصی ندارد و نهاد واحدی برای کنترل و تأمین امنیت غذایی تعریف نشده است. دوم آنکه معیارهای رسمی بر تولید داخل تمرکز دارند، نه بر تأمین واقعی نیاز مردم. از این‌رو، ممکن است کشور از نظر تولید خودکفا باشد اما بخشی از جامعه همچنان دچار ناامنی غذایی باشد. افزون بر این، تمرکز سیاست‌های کشاورزی بر چند محصول خاص مانند گندم و شکر موجب غفلت از محصولات متنوع و مغذی مانند سبزیجات و حبوبات شده است که برای سلامت جامعه ضروری‌اند.

از منظر محیط‌زیست، تلاش برای دستیابی به امنیت غذایی از مسیر افزایش تولید داخلی، فشار سنگینی بر منابع پایه، به‌ویژه آب، وارد کرده است. ظرفیت آبی کشور از حدود ۱۳۰ میلیارد مترمکعب در دهه ۶۰ به حدود ۱۰۰ میلیارد در سال ۱۴۰۰ کاهش یافته است. برداشت بی‌رویه از منابع زیرزمینی موجب فرونشست زمین در بسیاری از مناطق شده و بدهی آبی کشور به طبیعت افزایش یافته است. اگر این روند ادامه یابد، بحران‌هایی نظیر خشک شدن دریاچه‌ها و تالاب‌ها تشدید خواهد شد. از منظر اقتصادی، محدودیت منابع آبی و اکولوژیکی، وابستگی بالا به نهاده‌های وارداتی، رشد جمعیت و تعارض منافع در بخش کشاورزی، تحقق خودکفایی غذایی را غیرممکن کرده است. نبود سیاست‌های کارآمد زمین‌داری و گرایش کشاورزان به کشت محصولات سودآورتر باعث، کاهش تولید کالاهای اساسی همچون گندم و جو شده است. در نتیجه با وجود فراوانی نسبی مواد غذایی در سطح کشور، ناتوانی اقتصادی بخش بزرگی از مردم در تأمین غذای سالم و کافی، ایران را در وضعیت نگران‌کننده ناامنی غذایی قرار داده است.

بر اساس گزارش‌های اخیر سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فاو) و سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) تا سال ۲۰۳۰ بین ۵۸۰ تا ۶۵۰ میلیون نفر در جهان ممکن است همچنان دچار سوءتغذیه مزمن باشند. بیشترین آسیب‌پذیری مربوط به آفریقا و جنوب آسیا خواهد بود. میانگین دسترسی جهانی به کالری روزانه احتمالاً به

شود؛ و با اطلاع می‌نویسم پس از پاسخ اولیه دکتر ظریف هم از همین منطق حمایت می‌کند چون منافع ملی را بر سر مواضع فردی ترجیح می‌دهد.

مجلس یازدهم که رئیس آن رئیس مجلس اخیر هم هست فرصت طلایی احیای برجام و جلوگیری از بازگشت تحریم‌های سازمان ملل (اسنپ بک) را در دولت جو بایدن را از کف داد و با قرار دادن سقفی کاذب مانع احیای برجام در پایان دولت روحانی و حتی آغاز دولت ریسی شد تا ترامپ برگردد و کل برجام را نابود کند و اخیراً به‌صراحت به این نابودی افتخار کند و دل اسرائیل را شاد کند. درواقع ترامپ برجام را در دو گام نابود کرد: اول در سال ۱۳۹۷ وقتی اقلیتی از اصلاح‌طلبان زمره پشیمانم سر دادند و برخی اصولگرایان در مشهد مرگ بر روحانی گفتند و دوم در سال ۱۴۰۴ که اروپا انتقام خود از روسیه را با اسنپ بک گرفت. این در حالی بود که در همان گام اول وقتی ترامپ از برجام خارج شد و انتظار خروج ایران از برجام را داشت، صبر ایران از دولت روحانی تا دولت ریسی سبب شد که پوتین به روحانی بگوید از این تدبیر ایران در شگفت شدم چون نقشه ترامپ را نقش بر آب کرد؛ یعنی حتی روس‌ها هم از متحدان رادیکال آقای قالیباف در جبهه پایداری واقف‌تر هستند!

پس چرا رئیس مجلس که با فراکسیون پایداری پارلمان ظاهراً مرزبندی دارد، وارد این میدان شد؟! واقعیت این است که آقای قالیباف باید برای کسب اکثریت مجلس، گاه گوی سبقت را از جبهه پایداری برآید تا در خرداد هر سال بار دیگر در کرسی ریاست مجلس پایدار بماند. اما همواره اکثریت بزرگ‌تری در بیرون مجلس در جامعه هستند که با رأی دادن یا رأی ندادن خود سرنوشت سیاست‌سیون را مانند سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۹۲ و ۱۳۹۶ و ۱۴۰۳ تعیین می‌کنند و اگر سودای مقامات بالاتر همچنان در سر رئیس مجلس هست این اکثریت اجتماعی از آن اکثریت پارلمانی سرنوشت‌سازتر است. کافی است به آرای شهروندان تهران به شهردار این شهر اشاره کنیم که گرچه در عمران و نوسازی کارنامه خوبی داشت اما در سیاست‌ورزی موفق نبود. وقتی طبقه متوسط شهری رأی نمی‌دهد فقط اصلاح‌طلبان شکست نمی‌خورند، آقای قالیباف هم رأی نمی‌آورد چراکه مردم کارنامه او را به‌عنوان رئیس پلیس دوره خاتمی و شهردار تهران که جانشین محمود احمدی‌نژاد شد و خود را سردار دکتر خلبان» معرفی می‌کرد، دوست‌تر دارند تا سخنگوی جبهه پایداری که به‌جای کت‌وشلوار، پیراهن را روی شلوار می‌اندازد و به شیوه زلنسکی لباس می‌پوشد. قالیباف روزی نماد تکنوکراسی حزب‌اللهی بود و حال در گذار به جبهه پایداری است و این یک تراژدی است که از آنجا رانده و از اینجا مانده می‌شود.

حدود ۳۱۰۰ کیلوکالری خواهد رسید اما در کشورهای فقیر این میزان پایین‌تر باقی می‌ماند. رژیم غذایی جهانی نیز به تدریج به سمت مصرف بیشتر گوشت، لبنیات، میوه و سبزیجات حرکت می‌کند، در حالی که در کشورهای فقیر همچنان غلات پایه اصلی تغذیه است. در نتیجه، تحقق هدف «پایان گرسنگی» در قالب اهداف توسعه پایدار سازمان ملل (SDG ۲) تا سال ۲۰۳۰ در بسیاری از کشورها غیرممکن به نظر می‌رسد.

فانو برای بهبود امنیت غذایی جهانی، مجموعه‌ای از راهکارها پیشنهاد کرده است. این راهکارها شامل «تقویت تولید کشاورزی در کشورهای کم‌درآمد» از طریق استفاده از بذرهای اصلاح‌شده، مدیریت بهتر منابع آب و حمایت از کشاورزان خرد است. همچنین «کاهش اتلاف و ضایعات مواد غذایی» از طریق بهبود زنجیره تأمین، نگهداری، حمل‌ونقل و آموزش خانوارها ضروری دانسته شده است. «افزایش دسترسی اقتصادی به غذای سالم» از طریق یارانه‌ها و برنامه‌های حمایت اجتماعی مانند کوپن یا کمک نقدی از دیگر توصیه‌های این نهاد است. علاوه بر این «تغییر سیستم غذایی با تمرکز بر پایداری» و «استفاده از داده‌ها و شاخص‌های دقیق برای پایش وضعیت امنیت غذایی» از محورهای اصلی سیاست‌گذاری معرفی شده‌اند.

در سطح منطقه‌ای، گزارش مشترک فانو و کمیسیون اقتصادی و اجتماعی غرب آسیا تحت عنوان «افق عربی ۲۰۳۰» نشان می‌دهد کشورهای خاورمیانه با چالش‌هایی چون وابستگی شدید به واردات مواد غذایی، کاهش منابع آب و خاک، رشد بالای جمعیت و نآرامی‌های سیاسی مواجه‌اند. این عوامل در کنار بحران اقلیمی، تهدیدی جدی برای امنیت غذایی منطقه به شمار می‌روند.

در ایران، طبق داده‌های فانو، درصد سوء تغذیه از ۵.۲ درصد در سال ۲۰۰۶ به ۴.۷ درصد در سال ۲۰۱۹ کاهش یافته است اما تعداد واقعی افراد دچار سوء تغذیه از حدود ۳.۶ میلیون نفر به ۳.۹ میلیون نفر افزایش یافته است. پیش‌بینی می‌شود، تولید غلات کشور در سال‌های آینده به حدود ۲۰۰ میلیون تن برسد با این حال چالش‌هایی نظیر کمبود منابع آب، تغییرات اقلیمی و بهره‌وری پایین در مزارع کوچک همچنان ادامه دارد.

در جمع‌بندی می‌توان گفت، چه در سطح جهانی و چه در ایران، امنیت غذایی با مجموعه‌ای پیچیده از عوامل اقتصادی، زیست‌محیطی، اجتماعی و سیاسی گره خورده است. اگر اقداماتی جدی و منسجم برای اصلاح سیاست‌های کشاورزی، کاهش نابرابری و تقویت سیستم‌های پایدار غذایی صورت نگیرد، تحقق هدف «پایان گرسنگی تا سال ۲۰۳۰» همچنان دور از دسترس خواهد ماند.

کافی است به رأی اصولگرایان در مجلس دوازدهم و ریاست جمهوری چهاردهم دقت کنیم. تئورها هرگز به قالیباف رأی نمی‌دهند اما او رأی میانه‌روها را هم از دست داده است. درست است که مجری شبکه افق و یار غار اخوان جلیلی بیشتر از آقای قالیباف رئیس مجلس رأی آورده است اما سقف رأی همه اصولگرایان در این مجلس در تهران که نمایندگانش در ادوار گذشته تا ۲ میلیون رأی آورده‌اند طبق آمار رسمی به ۶۰۰ هزار رأی نمی‌رسد و این دو وکیل اصولگرا هم حدود ۴۰۰ هزار رأی به دست آورده‌اند... این البته اختصاص به اصولگرایان ندارد و متأسفانه هر دو جناح سیاسی اصلاح‌طلب و اصولگرا کشور به اقلیت بدل شده‌اند. درحالی که در سال ۱۳۹۶ رئیس‌جمهور منتخب با افزایش چشمگیر آرا نسبت به دوره قبل خود، توانست ۲۵ میلیون رأی به دست آورد و پس از آن نیز دیگر در انتخاباتی، مجال رقابت نیافت. آیا قیاس این دو انتخاب متضانه است؟! آیا ۴۰۰،۰۰۰ تا ۲۵۰،۰۰۰ بزرگ‌تر است؟ آیا آزموده را آزمودن خطا نیست؟

شعار «نه شرقی – نه غربی» در سیاست خارجی همپای شعار «استقلال – آزادی» در سیاست داخلی یکی از دو ستون جمهوری اسلامی و فراتر از آن؛ ایران است. از دوره فتویه ایران میان شرق و غرب در جهان میانه بوده است و امیرکبیر و محمد مصدق و سیدحسن مدرس و حتی پهلوی دوم با تبدیل موازنه منفی به موازنه مثبت در پی سیاست مستقل ملی میان دوستان آمریکایی و دشمنان روسی‌اش بود. کار به‌جایی رسید که پاره‌ای کارخانه‌های صنعتی ایران را که آمریکا و اروپای غربی ساخت، روسیه شوروی و اروپای شرقی ساختند. باید به دولت و شورای امنیت ملی در تداوم این راهبرد با حمایت از توافق با روس و چین کمک کرد؛ اما در هر حال نباید بیگانه را بر خانواده ترجیح داد؛ چه شرقی و چه غربی... روس‌ها مدافعی به نام سرگی لاوروف دارند چرا رئیس مجلس باید از روسیه دفاع کند؟ مگر روحانی با ظریف مسئولیتی دارند که جز رنجاندن روس‌ها بتوانند خدشه‌ای در روابط ما به وجود آورند؟! بعید است پوتین این‌قدر نازک‌دل باشد که با رنجش از دو مسئول سابق غش در معامله کند مگر اینکه دوستان برای آنان آینده‌ای ببینند که بخواهند از هم‌اکنون برای بازگشت اعتدال‌گرایی به دولت چاره‌ای کنند که این هیچ ربطی به سیاست خارجی ندارد و رقابتی در سیاست داخلی است که نباید دیپلماسی را بازیچه آن قرار داد. در این مسأله باید به دموکراسی مجال داد و به رقابت تن داد و خاطرات تلخ گذشته در دخالت بیگانگان در سیاست داخلی را تکرار نکرد. به یاد داریم رهبر انقلاب اسلامی قیام خود را از مبارزه با کاپیتولاسیون شروع کرد و افزوده بود که آمریکا از انگلیس بدتر است و انگلیس از آمریکا بدتر و شوروی از هر دو بدتر. در سیاست خارجی باید مطلقاً ملی بود...

حال بد دانش آموزان

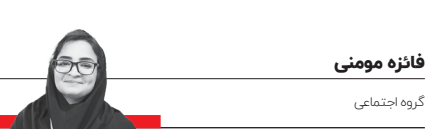
سازندگی بررسی می کند که چرا چهار دانش آموز از ابتدای مهر جان خود را از دست دادند؟

گروه اجتماعی: پاییز امسال برای آموزش و پرورش ایران با تلخ‌ترین خبرها آغاز شد؛ از زنجان و خراسان تا شیراز و ایلام، نام چهار دانش آموز کم‌سوسال در خبرهای «فوت ناگهانی در مدرسه» تکرار شد؛ نیما، سام و دختری ۹ ساله در ایلام که هنگام زنگ تفریح ناگهان جان باخت، مرگ‌هایی که شاید در ظاهر «حادثه» باشند اما در عمق خود نشانه‌ای هستند از بحران عمیق‌تر در فضای مدارس: بحرانی در ساختار تربیت، سلامت روان و مسئولیت‌پذیری نهادی. وقتی کودکی در حیاط مدرسه از حرکت می‌ایستد یا نوجوانی به‌خاطر ترس و تحقیر در خانه به زندگی‌اش پایان می‌دهد، مساله فقط یک تراژدی فردی نیست. اینها نشانه‌های فروپاشی احساسی سیستمی‌اند که باید پناهگاه امن کودکان باشد. مدرسه در ایران امروز، به‌جای آنکه محیطی برای رشد و امنیت روانی باشد، در بسیاری از موارد به فضایی اضطراب‌زا، پرتش و فاقد گفت‌وگو تبدیل شده است. فشار بر معلمان، کمبود مشاوران متخصص، بی‌توجهی به سلامت جسمی و روانی دانش آموزان و فقدان سازوکار شفاف پاسخ‌گویی، ترکیبی خطرناک ساخته است که حالا قربانیانش کوچک‌تر از همیشه‌اند. در تمام بیانیه‌ها، آموزش و پرورش از «پیگیری حادثه» سخن گفته است اما پیگیری بدون بازنگری، ساختاری معنایی ندارد. تا زمانی که مدارس ما صرفاً بر نظم و نمره بنا شوند و نه بر اعتماد و کرامت هر زنگ تفریح می‌تواند به فصلی از سوگ بدل شود. جامعه‌ای که صدای کودکان را نمی‌شنود، دیر یا زود پژواک فریادشان را در بی‌جان‌ترین سکوت‌ها می‌شنود. محمدرضا نیک‌نژاد، کارشناس

ایران‌شهر

خفگی خوزستان

گفت‌وگوی سازندگی با مدیر سابق «پژوهشگاه هواشناسی و علوم جوی» درباره آلودگی هوای خوزستان

فائزه مومنی

گروه اجتماعی

هوای خوزستان این روزها مدام در شرایط بحرانی قرار می‌گیرد. شاخص ذرات معلق کمتر از ۲.۵ میکرون در اهواز، کارون و هویزه به بیش از ۱۵۰ رسیده و هوای این شهرها در محدوده «ناسالم برای همه» قرار دارد. هیچ‌یک از شهرهای استان در وضعیت پاک نیستند و طبق اعلام هواشناسی، پایداری جوی و گردوغبار تا پایان هفته ادامه خواهد داشت. در نتیجه این وضعیت بیش از ۷۰۰ نفر در یک روز به دلیل مشکلات تنفسی و قلبی به بیمارستان‌های اهواز مراجعه کرده‌اند. مراکز درمانی تحت فشار شدید قرار دارند و گروه‌های حساس در معرض خطر جدی‌اند. با وجود تشکیل ستاد بحران و اقداماتی مانند تعطیلی مدارس و کاهش ساعات کاری، کارشناسان معتقدند تصمیمات دولت مقطعی است. میلیاردها دلار هزینه مقابله با ریزگردها تاکنون به بهبود ملموس منجر نشده و خوزستان همچنان در نفس‌تگی مزمن گرفتار است. درباره علت و راهکار احتمالی شرایط پیش‌آمده با مهدی رهنما، مدیر سابق «پژوهشگاه هواشناسی و علوم جوی» گفت‌وگو کردیم. او معتقد است جز دیپلماسی محیط‌زیست هیچ راهکار دیگری برای کنترل آلودگی هوای خوزستان فعلا وجود ندارد.

چه عواملی باعث تشدید بحران گرد و غبار و آلودگی شده است؟

بخشی از وضعیت فعلی استان خوزستان ناشی از آلودگی‌هایی است که از احتراق و اشتعال تالاب‌ها به‌وجود آمده است. اما بخش دیگر آن به پدیده جهانی تغییر اقلیم بازمی‌گردد. در سال گذشته، ما یکی از خشک‌ترین سال‌های چند دهه اخیر را در کشور خود همچنین در عراق تجربه کردیم. به‌عبارتی سال گذشته برای عراق تقریباً خشک‌ترین سال در تاریخ معاصر بود و برای ایران نیز شدیدترین خشکسالی در ۶۰ سال گذشته به ثبت رسید.

در کشور ترکیه نیز شرایط مشابهی حاکم بود و به‌واسطه تغییرات اقلیمی، خشکسالی شدیدی در این کشور رخ داد. در نتیجه، منابع آبی که از ترکیه به سمت عراق جریان داشت تقریباً به صفر نزدیک شد و کاهش قابل‌توجهی یافت. خشکسالی در عراق و نبود منابع آبی باعث شده که این کشور همچنین مناطقی از استان خوزستان در ایران به‌شدت مستعد

حوزه آموزش و پرورش در گفت‌وگو با «سازندگی» معتقد است که وضعیت بحرانی دانش‌آموزان و مدارس تحت تأثیر شرایط بحرانی کشور است. او می‌گوید: جامعه ایران امروز در یکی از بحرانی‌ترین دوران‌های خود قرار دارد. مشکلات اقتصادی، تورم، اخبار منفی و فشارهای روانی ناشی از ناامنی اجتماعی بر زندگی مردم سایه انداخته است. این وضعیت نه تنها بر بزرگسالان بلکه بر کودکان و نوجوانان نیز تأثیر مستقیم گذاشته و امید به آینده را در میان نسل جوان به شدت کاهش داده است. این ناامیدی در نظام آموزشی کشور نیز به‌وضوح قابل مشاهده است. او ادامه می‌دهد: در مدارس ایران، فشارهای آموزشی، انتظارات سنگین و فضای رقابتی شدید به جای آنکه به رشد و شکوفایی استعدادها منجر شود، موجب افزایش اضطراب، بی‌انگیزگی و خستگی روانی در میان دانش‌آموزان شده است. خانواده‌ها نیز، که خود با مشکلات مالی و معیشتی دست و پنجه نرم می‌کنند، قادر به تأمین نیازهای آموزشی و روحی فرزندانشان نیستند. در نتیجه بسیاری از دانش‌آموزان با احساس بی‌انگیزگی و بی‌هدف بودن در مسیر تحصیل مواجه‌اند. به گفته او؛ در این میان معلمان و کارکنان مدارس نیز از فشارهای اقتصادی و کاری در امان نمانده‌اند. بسیاری از آنان با وجود دلسوزی، توان و انگیزه لازم برای ایجاد محیطی شاد و پرانرژی در کلاس درس را ندارند. این چرخه فشار، از خانواده تا مدرسه و از معلم تا دانش‌آموز، باعث شده آموزش و پرورش ایران از هدف اصلی خود یعنی رشد انسان‌های توانمند و خلاق فاصله بگیرد.

نادیده گرفتن استعداد دانش‌آموزان

نیک‌نژاد با بیان اینکه سیستم آموزشی رسمی کشور که سابقه‌ای بیش از ۸۰ سال دارد همچنان به‌شدت نمره‌محور و معدل‌محور است، تأکید می‌کند: در چنین فضای، ارزش دانش‌آموزان تنها با نمرات‌شان سنجیده شده و استعدادهای گوناگون آنها نادیده گرفته می‌شود. در حالی که هر سال تعدادی از دانش‌آموزان در المیادها یا کنکور موفق می‌شوند این گروه تنها بخش کوچکی از ۱۷ میلیون دانش‌آموز کشور را تشکیل می‌دهند. بیشتر دانش‌آموزان نه فرصت رشد واقعی دارند و نه انگیزه‌ای برای ادامه مسیر تحصیلی در نظامی که تنها موفقیت تحصیلی را معیار ارزش‌گذاری می‌داند. او اضافه می‌کند: نبود محیط‌های شاد و حمایتی در مدارس، یکی از مهم‌ترین آسیب‌های کنونی است. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، مدرسه فضایی است برای پرورش مهارت‌های زندگی، کار گروهی و خلاقیت اما در مدارس ایران، فضای خشک و پرتش حاکم است. دانش‌آموزان زمان زیادی را صرف آمادگی برای امتحان‌ها و آزمون‌های مختلف می‌کنند و جایی برای تخلیه انرژی، نشاط و تجربه‌های مثبت باقی نمی‌ماند. نتیجه این وضعیت، افزایش مشکلات روانی از جمله اضطراب، افسردگی و در مواردی رفتارهای خودآسیب‌زننده در میان دانش‌آموزان است.

اما در خصوص موضوع خشکسالی فراگیر در کشور، همان‌طور که اخیراً سوسی دیبرکل یکی از کنوانسیون‌های مرتبط با آب در ایران اعلام شد این پدیده در حال حاضر بخش‌های وسیعی از کشور را دربر گرفته است. به‌گونه‌ای که در ماه مهر ۲۱ استان کشور حتی یک قطره بارش نیز نداشتند. با توجه به این شرایط، پیش‌بینی می‌شود که تابستان سال آینده نسبت به تابستان گذشته شرایط سخت‌تری داشته باشیم. بر اساس داده‌های پژوهشگاه هواشناسی تا حدود ۲۰ روز آینده هیچ بارشی در اغلب مناطق کشور پیش‌بینی نمی‌شود به‌جز نوار باریکی در شمال ایران. این وضعیت احتمالاً تا اواخر آبان ماه ادامه خواهد داشت. بر اساس پیش‌بینی‌های فصلی احتمالاً زمستانی نرمال از نظر بارش خواهیم داشت، البته این پیش‌بینی‌ها ماهیت احتمالاتی دارند و درصدی از خطا در آنها وجود دارد. باید منتظر ماند تا مشخص شود، آیا بارش‌های زمستانی می‌تواند بخشی از کمبودهای فعلی را جبران کند یا خیر. اما در مجموع، تأکید می‌کنم که کشور همچنان در شرایط خشکسالی جدی و گسترده قرار دارد و نیازمند برنامه‌ریزی جامع در سطح ملی و منطقه‌ای است. در هر صورت در چند سال گذشته، کشور ما شاهد خشکسالی‌های متوالی و ممتدی بوده که بدون تردید تأثیرات قابل‌توجهی بر منابع آب سطحی، منابع آب زیرزمینی و پوشش‌های گیاهی و سطح زمین بر جای گذاشته است. بر اساس پیش‌بینی‌های فصلی و بلندمدت این شرایط احتمالاً تا تابستان آینده نیز ادامه خواهد داشت. با این حال باید منتظر ماند و دید که آیا در زمستان پیش‌رو، بارش‌ها به سطح نرمال خواهند رسید یا خیر. در صورت وقوع بارش‌های نرمال، ممکن است از شدت و اثر خشکسالی کاسته شود اما اگر چنین نشود احتمال دارد در تابستان آینده با خشکسالی شدیدتری مواجه شویم.

با توجه به شرایط آب و هوایی خوزستان باید شاهد تشدید مهاجرت از این منطقه باشیم، درست است؟

در اقلیم‌هایی مانند استان خوزستان، این پدیده می‌تواند آثار متعددی به همراه داشته باشد. یکی از پیامدهای آن افزایش مهاجرت‌های اقلیمی است. در حال حاضر مفهوم «مهاجرت اقلیمی» به یکی از موضوعات مهم جهانی تبدیل شده است؛ پدیده‌ای که بر اثر تغییرات اقلیمی و شرایط ناپایدار محیطی موجب جابه‌جایی جمعیت از مناطق آسیب‌پذیر به مناطق دارای شرایط بهتری می‌شود. در کشور ما نیز در سال‌های اخیر نمونه‌های روشنی از این نوع مهاجرت مشاهده شده است. به‌عنوان مثال، مهاجرت از استان‌های جنوبی نظیر خوزستان و سیستان و بلوچستان به استان‌های شمالی کشور و البرز افزایش یافته است. همچنین از استان اصفهان، مهاجرت‌هایی به استان‌های شمالی مانند گیلان و مازندران صورت گرفته که در برخی مناطق، جمعیت مهاجر حتی از ساکنان بومی بیشتر شده است. پدیده فرونشست زمین در اصفهان نیز یکی از عوامل تشدید این مهاجرت‌ها بوده است. بنابراین اگر در خوزستان خشکسالی و تغییر اقلیم ادامه یابد به‌طور طبیعی باید انتظار افزایش مهاجرت به استان‌های همجوار یا دارای شرایط اقلیمی مطلوب‌تر را داشته باشیم.

بازتابی از شرایط عمومی جامعه
به اعتقاد او؛ این وضعیت بازتابی از شرایط عمومی جامعه است؛ جامعه‌ای که در آن خانواده‌ها زیر فشار اقتصادی، فرهنگی و روانی هستند و امید به آینده کاهش یافته است. در چنین فضای، مدرسه نیز به‌جای پناهگاه به بخشی از همان فشار اجتماعی تبدیل شده است. معلمان، به جای ایفای نقش حمایتی و تربیتی، ناچارند بیشتر به حفظ نظم، نمرده‌دهی و پاسخ به توقعات والدین بپردازند. در نتیجه، مدرسه به مکانی پر از اضطراب و رقابت بی‌ثمر بدل شده است. او می‌گوید: برای برون‌رفت از این چرخه فرساینده، نیاز به بازنگری جدی در سیاست‌های آموزشی کشور وجود دارد. آموزش و پرورش باید از نظامی نمره‌محور به نظامی انسان‌محور تغییر یابد؛ نظامی که در آن هدف، پرورش مهارت‌های زندگی، تفکر انتقادی، خلاقیت و سلامت روانی باشد. مدارس باید محیط‌هایی شاد، پویا و الهام‌بخش باشند تا دانش‌آموزان بتوانند، انرژی‌های خود را به شکل سازنده تخلیه کنند و استعدادهای واقعی‌شان را بشناسند. نیک‌نژاد در نهایت پیشنهاد می‌دهد: اصلاح وضعیت فعلی آموزش و پرورش نیازمند تغییر در چند حوزه هم‌زمان است. در سطح مدرسه باید محیط‌هایی ایجاد شود که دانش‌آموزان در آنها بتوانند با نشاط، بازی و فعالیت‌های مهارتی، احساس امنیت و تعلق کنند و انرژی‌های منفی خود را تخلیه کنند. در سطح معلمان نیز ضروری است حمایت‌های روانی، مالی و آموزشی تقویت شود تا آنها بتوانند، نقش الهام‌بخش و تربیتی خود را به شکل مؤثر ایفا کنند و از فشارهای موجود فاصله بگیرند. در سطح کلان، سیاست‌های آموزشی باید از تمرکز صرف بر رقابت و کنکور فاصله گرفته و بر پرورش انسان‌هایی سالم، خلاق و اجتماعی تمرکز کنند. تنها در این صورت است که آموزش و پرورش می‌تواند، مأموریت اصلی خود را انجام دهد و مدرسه به جای ایجاد استرس به محیطی امن و پرانرژی تبدیل شود. چنین فضایی باعث زنده شدن امید و انگیزه در میان دانش‌آموزان خواهد شد و مدرسه را به مکانی برای پرورش ذهن و روح، نه صرفاً نمره و آزمون، تبدیل می‌کند. بازسازی امید در دل نسل جوان، مهم‌ترین رسالت آموزش و پرورش امروز ایران است.

گزارش ویژه

دیدار سرپرست مخابرات منطقه گلستان با ریاست کل دادگستری استان

سرپرست مخابرات منطقه گلستان با ریاست کل دادگستری استان دیدار کرد. به گزارش روابط عمومی مخابرات منطقه گلستان، مهندس بهرام عیدی در دیداری صمیمانه با آقای آسیابچی، ریاست کل دادگستری استان ملاقات و به بررسی مسائل مشترک پرداختند. در این جلسه، طرفین بر اهمیت همکاری و افزایش تعامل در جهت پیشگیری از سرقت و پیشبرد پروژه‌های در دست اقدام تأکید کردند. در جریان این دیدار، موضوعات مرتبط با بهبود خدمات، تسهیل فرآیندها و ارتقای همکاری‌های بین مخابرات و دستگاه قضایی مورد بحث قرار گرفت. مهندس بهرام عیدی با ارائه توضیحاتی درباره آخرین اقدامات و پروژه‌های مخابراتی، ضرورت هم‌افزایی در جهت رفع موانع را یادآور شد. این نشست فرصتی مناسب برای تبادل نظر و بررسی راهکارهای عملی جهت ارتقای کیفیت خدمات مخابرات در استان فراهم آورد.

آگهی رأی هیأت قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر آراء صادره هیأت تعیین تکلیف مستقر در ثبت اسناد و املاک شهرستان سمنندج تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضیان ذیل تأیید گردیده لذا بدین وسیله مشخصات املاک در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز جهت اطلاع عموم آگهی می گردد. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی و به این اداره تسلیم نمایند و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی اخذ و تحویل اداره ثبت نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض سند مالکیت طبق مقررات صادر خواهد شد. صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نیست.

۱- ششدانگ یک قطعه زمین زمرعی بنام آقای جمال پوریزویور فرزند محمود صادره سمنندج به مساحت ششدانگ ۲۸۵۶ متر مربع پلاک شماره ۹۶۹ فرعی از ۴۱- اصلی بخش ده منطقه ۲ سمنندج جزء نسق شماره ۲۵۴۵۹ مورخ ۱۳۵۳/۵/۱۵ دفتر ۱۶ سمنندج

تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۴/۷/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۴/۸/۶

اقدام کننده: صلاح الدین شاهرودی

هیواحمدیان

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه ۲ سمنندج

م الف ۶۲۷۷

سال هشتم شماره ۲۰۹۸
سه‌شنبه ۶ آبان ۱۴۰۴

آگهی

سازندگی: روزنامه سیاسی و اجتماعی • صاحب امتیاز: حزب کارگزاران سازندگی ایران • مدیرمسئول: امیر اقتناعی • سردبیر: اکبر منتجبی
زیر نظر شورای سیاستگذاری: سیدحسین مرعشی (رئیس)، محمد عطر یانفر، محمد قوچانی، علی هاشمی، سیدعلیرضا سیاسی‌زاده، امیر اقتناعی

مدیر هنری: رضا دولت‌زاده • عکس: رضا معطریان • ویراستار: سعیده آرین‌فر • حرف‌چین: مریم شهسوارزاده • نشانی: تهران، پاسداران، نگارستان پنجم، پلاک ۸، تلفن: ۲۲۸۴۱۲۶۲ • چاپ: امید نشر ایرانیان: ۹-۸۸۵۳۷۱۶۸ • توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

آگهی تحدید حدود اختصاصی

چون تحدید حدود قسمتی از پلاک ۱۵۵۱ اصلی، شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی در آن، به مساحت ۱۰۵/۴۴ متر مربع، واقع در بخش ده تهران مورد تقاضای حسین اصفهانی فرزند اسمعیل به ش. ش ۳۰ با کد ملی ۰۴۵۲۱۹۲۳۰۷ تاکنون بعمل نیامده و پلاک فرعی ۱۶ از ۱۵۵۱ اصلی به آن اختصاص یافته است در عمل به تبصره ماده ۱۵ قانون ثبت مقدور نبوده است لذا عملیات تحدید حدود ملک مذکور در تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۲ روز یکشنبه ساعت ۱۲ ظهر در محل وقوع ملک شروع و بعمل خواهد آمد. بدینوسیله باطلاع مجاورین پلاک ثبتی موصوف می‌رساند در روز و ساعت مقرر در محل حضور به هم رسانند. چنانچه اعتراضی به حدود و حقوق ارتفاقی داشته باشند ظرف مدت یک ماه از تاریخ تنظیم صورتمجلس تحدید حدود اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک زیاده‌داشت تسلیم و رسید دریافت دارند و در اجرای تبصره ۲ ماده واحده اصلاح مواد ۱۶ و ۲۰ قانون ثبت مصوب ۷۳/۲/۲۵ مجلس محترم شورای اسلامی ظرف مدت یکماه دادخواست اعتراض خود را به مرجع قضایی تقدیم و گواهی آن را به دفتر این اداره تسلیم و رسید اخذ نمایند.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۸/۰۶ (توضیح اینکه تاریخ قید شده فقط مربوط به انتشار آگهی می‌باشد)

تاریخ تحدید: ۱۴۰۴/۰۹/۰۲
سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زیاده‌داشت تهران - محمد ۱۴۸۱۰م الف
علی ابراهیمی

شناسه آگهی ۲۰۳۰۷۲۳

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۰۷۸۴۹۰۳۰۹۰۰۱۰۰۷۸۴۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۱ کلاسه ۱۴۰۴۱۱۴۴۰۹۰۰۱۰۰۰۴۸۰ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه یک قزوین تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خاتم ثریا دولتی به شناسنامه شماره ۴۳۲۴۲۰۷۷۴۷ کد ملی ۴۳۲۴۲۰۷۷۴۷ فرزند ابراهیم در شش‌دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۲۴۰/۵۵ مترمربع پلاک شماره ۳۵ اصلی واقع در اراضی روستای آشنستان قزوین بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک منطقه یک قزوین (مباحثه نامه عادی خریداری با واسطه از مالکیت محمد رضا نجفی) محرز گردیده است.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۰۲۱۴۰۴۰

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۷/۲۰

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۸/۰۶

شعبان عسگری - رئیس ثبت اسناد و املاک

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۰۹۴۰۹۰۳۰۹۰۰۱۰۰۹۴۰۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۲ کلاسه ۱۴۰۴۱۱۴۴۰۹۰۰۱۰۰۰۱۰۸۶ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه یک قزوین تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای حسین عمویی به شناسنامه شماره ۵۴۷ کد ملی ۴۳۲۲۷۷۲۳۱۵ فرزند قنبر در ۴/۵ دانگ شمع از شش‌دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۲۷۱ متر مربع پلاک شماره ۴۱ اصلی واقع در اراضی روستای رز جرد قزوین بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک منطقه یک قزوین محرز گردیده است.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۰۲۱۱۲۱۰

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۷/۲۰

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۸/۰۶

شعبان عسگری
رئیس ثبت اسناد و املاک

تجدید آگهی مزایده بهره‌برداری استیجاری پارکینگ عمومی خودروهای سواری مجتمع تجاری شهرداری (مجتمع کر دستان) مرحله دوم – نوبت اول

شهرداری جوارنود در نظر دارد به استناد بند ۲ مصوبات کمیسیون معاملات شهرداری در مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۷ بهره‌برداری استیجاری پارکینگ عمومی خودروهای سواری مجتمع تجاری شهرداری (مجتمع کر دستان) را از طریق مزایده عمومی به شرکتی مجاز بهره‌بردار به مدت ۱ سال به شرح جدول ذیل و از طریق مزایده عمومی واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر، اطلاع از شرایط مزایده و جزئیات مندرج در اسناد مزایده، به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس: WWW.Setadiran.ir با شماره مزایده ۵۰۰۴۰۰۵۴۰۱۰۰۰۰۵ با شماره مزایده ۵۰۰۴۰۰۵۴۰۱۰۰۰۰۰۵ مراجعه و نسبت به شرکت در مزایده مذکور به صورت الکترونیکی اقدام نمایند.

زمان انتشار مزایده در سامانه: روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۶ ساعت ۱۰ صبح
مهلت بازدید از اموال غیر منقول مورد اشاره: تاروز شنبه ۱۴۰۴/۰۸/۲۴ ساعت ۱۲ ظهر
مهلت دریافت اسناد مزایده در سامانه: تاروز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۴ ساعت ۱۹ بعد ظهر
آخرین مهلت ارسال پیشنهاد قیمت در سامانه: تاروز شنبه ۱۴۰۴/۰۸/۲۴ ساعت ۱۹ بعد ظهر
زمان بازگشایی در سامانه: روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۵ ساعت ۱۰ صبح
زمان اعلام به برنده در سامانه: روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۵ ساعت ۱۱ صبح
۱- مشخصات مورد مزایده و قیمت پایه کارشناسی برابر جدول ذیل می‌باشد.

ردیف	آدرس	تعداد	مدت زمان اجاره	کاربری	قیمت کل پایه کارشناسی (ریال)	شماره حساب شهرداری	مبلغ سپرده شرکت در مزایده (ریال)
۱	اخیابان امام شافعی - پارکینگ مجتمع تجاری شهرداری (مجتمع کر دستان)	۱	۱ سال (۱۲ ماه)	پارکینگ خودرو سواری	۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۰۱۰۸۷۷۸۱۵۷۰۰۶	۱۵۰/۰۰۰/۰۰۰

- ۱- متقاضیان می‌بایست جهت شرکت در مزایده مورد نظر ۵٪ درصد قیمت پایه کارشناسی مورد مزایده را به صورت وجه نقد به حساب شماره ۰۱۰۸۷۷۸۱۵۷۰۰۶ با نام شهرداری جوارنود نزد بانک ملی شعبه جوارنود یا ارائه ضمانت نامه بانکی معتبر در حد مبلغ مذکور بعنوان تضمین شرکت در مزایده اقدام نمایند.
- ۲- شهرداری در رد یا پذیرش هر یک از پیشنهادات مختار است و متقاضی هیچ گونه ادعا یا اعتراضی در این خصوص نخواهد داشت.
- ۳- به پیشنهاداتی که پس از مهلت مقرر ارائه گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- ۴- برنده مزایده موظف است در پایان هر ماه مبلغ مال الاجاره را به حساب شماره ۰۱۰۶۳۵۵۲۷۳۰۰۰ بنام شهرداری جوارنود واریز نماید در غیر اینصورت ضمانتنامه های تحویلی ضبط و به فرد واجد شرایط بعدی واگذار خواهد شد.
- ۵- به استناد بند ۳ ماده ۵ آیین نامه مالی شهرداریها برندگان اول، دوم و سوم مزایده هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
- ۶- کلیه هزینه های بعدی از جمله مالیات و داری و ارزش افزوده مالیاتی، بیمه، تعمیرات کلی و جزئی مورد مزایده و غیره ... به‌عهده برنده مزایده می‌باشد.
- ۷- هزینه کارشناسی به‌عهده برنده مزایده می‌باشد.
- ۸- پیشنهاد دهندگان رسماً اعلام نمایند که مشمول ممنوعیت مذکور در قانون منع مداخله کارکنان دولت در معاملات دولتی مصوب ۲۲ دیماه ۱۳۳۷ نمی‌باشد.
- ۹- برنده مزایده می‌بایست نسبت به ارائه ضمانتنامه معتبر بانکی به مبلغ ۱۰٪ درصد کل مبلغ پیشنهادی جهت حسن انجام کار و ضمانتنامه حسن انجام تعهدات به مبلغ ۵۰٪ درصد مبلغ پیشنهادی و یک فقره چک بانکی به مبلغ قیمت پیشنهادی به واحد امور مالی شهرداری تحویل نمایند.
- ۱۰- شماره مورد اجاره در سامانه ستاد ۰۲۴۰۱۰۰۰۰۵۴۰۰۵۴۰۱۰۰۰۰۵ می‌باشد.
- ۱۱- برنده مزایده موظف است نسبت به پرداخت اجاره بهاء به صورت ماهیانه در پایان هر ماه اقدام و فیش واریزی را به واحد درآمد شهرداری تحویل نمایند.
- ۱۲- در صورت تأخیر در پرداخت مبالغ موضوع قرارداد، طرف قرارداد به ازای هر روز تأخیر مشمول پرداخت جریمه به مبلغ ۱۰٪ درصد مبلغ ماهیانه از زمان سررسید خواهد شد.

۵۰۳۳/م الف

شناسه آگهی ۲۰۳۳۵۰۶ نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی / یک مرحله‌ای (یکپارچه)

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد خدمات مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۴۰۹۶۴۳۳۰۰۰۰۳۸
شماره مناقصه	۱۴۰۴/۳۱۷۳ (تجدید)
موضوع مناقصه	انجام خدمات فنی و تعمیر الکتروموتورهای LV پالایشگاه‌های اول تا سوم شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	۸۵۰۱۰۰۰۰۰۰ ریال
نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار بصورت یکی از تضمین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۳۳۴۰۲/۵۰۶۵۹ت مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیأت وزیران و موارد مندرج در سامانه ستاد
میزان و نوع تضمین پیش پرداخت	۱۵٪ مبلغ اولیه پیمان بر اساس شرایط مندرج در اسناد مناقصه / به صورت یکی از تضمین قابل قبول وفق آئین نامه تضمین معاملات دولتی شماره ۱۳۳۴۰۲/۵۰۶۵۹ت مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیأت وزیران می‌باشد.
مبلغ برآوردی انجام خدمات	۱۷۰۰۱۵۰۱۵۰۸۰۰ ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه در سامانه ستاد	۷ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می‌باشد.
آخرین مهلت بازگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) و پیشنهاد مالی در سامانه ستاد	ظرف مدت سه هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می‌باشد.
آدرس مناقصه گزار	استان یوشهر - شهرستان عسلویه - شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی - پالایشگاه سوم - ساختمان عملیات - خدمات پیمان ها

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می‌پذیرد و به پیشنهاد های خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه‌گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.

مناقصه‌گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های ۰۵-۵۶۲۹۰۱۵۶۲۹۰۰۷۳۳ تماس حاصل فرمایند.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۸/۰۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۰۶

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

@saazandeginews
saazandeginews
www.saazandegi.ir

